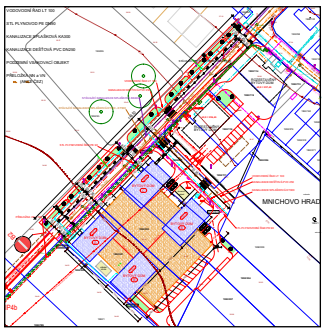

NOVÉ BYTY

Stavební firma Stavokombinát Invest postaví v ulici V Cestkách a v Přestavlcké nové domy a byty. S městem už podepsala smlouvu.

str. 3

VE SNĚMOVNĚ

Ondřej Lochman složil 8. listopadu poslanecký slib a pustil se ve Sněmovně do práce. Ve kterých výborech se bude realizovat?

str. 3

ROZHOVOR

S archeologem a muzejníkem Petrem Jenčem o Českém ráji, Drábských světničkách, Africe i památkové péči.

str. 7

KAMELOT

LEDEN 2022

ZPRAVODAJ MĚSTA MNICHOVO HRADIŠTĚ

Šťastný nový rok 2022!

Sváteční atmosféra na Masarykově náměstí. Foto: Martina Bachová

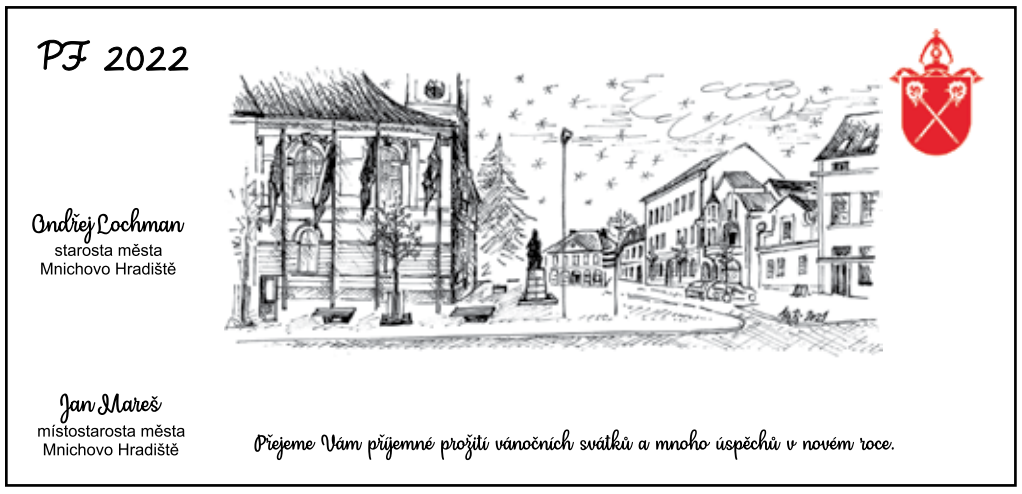

Vážení a milí Hradišťáci,

příchod nového roku je tradiční příležitostí odložit vše, co nás ve starém roce tížilo, volně se nadechnout a vyčistit si hlavu. Něco nového začíná, otevíráme novou kapitolu našich životů a je jen na nás, jaké změny rok 2022 přinese.

Když se podíváme kolem sebe, je jasné, že nežijeme v nejjednodušších časech. Nejistota, kterou s sebou přinesl covid-19, trvá a v poslední době čelíme i dalším zkouškám. Nutno ovšem podotknout, že ty ekonomické blednou v porovnání s celospolečenskou náladou. Už roky čelí česká společnost ostrému názorovému rozdělení a měsíce z počátku pandemie, které přinesly všechnu tu sounáležitost a vzájemnou podporu, jsou pryč. Bohužel, vždyť kdy jindy se semknout než ve složité době?

Nový rok je šancí na nový začátek. Buďme vůči sobě hodní, vřelí a empatičtí. Naslouchejme si. Respektujme druhé, i když s nimi nesouhlasíme. Snažme se mít pro druhé pochopení. Nezavírejme se do svých bublin...

S pokorou a náležitým odhodláním zvládneme vše. Co si to dát jako předsevzetí, že se o to pokusíme?

Ondřej Lochman, starosta města
Jan Mareš, místostarosta města

INZERCE

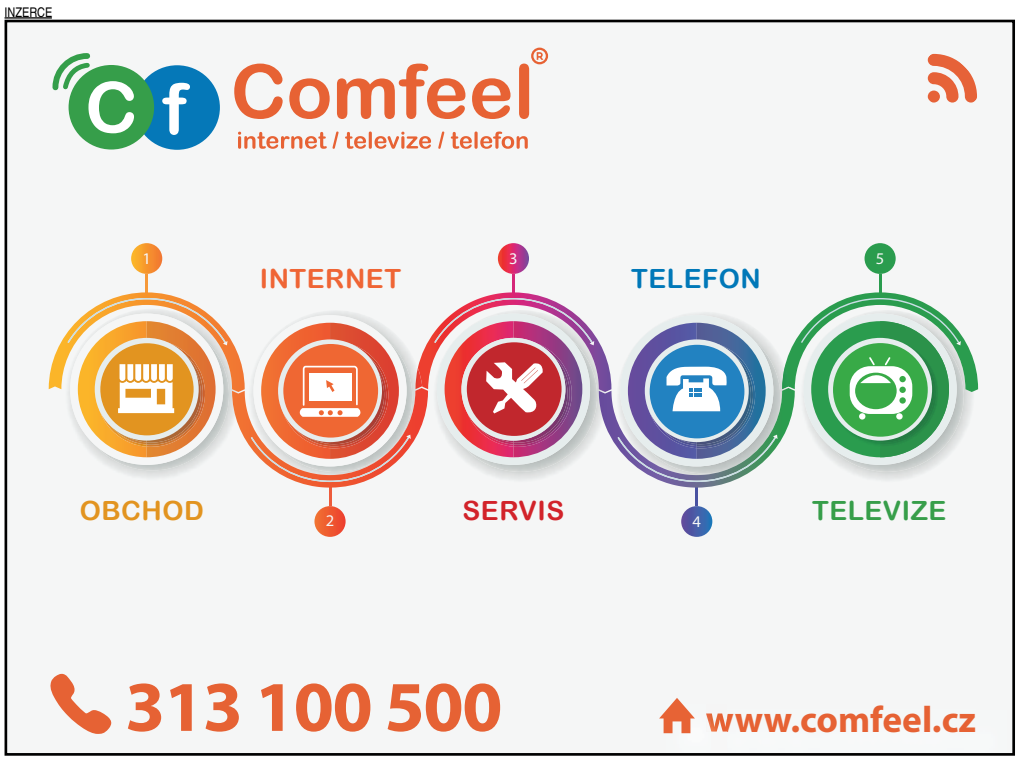

INZERCE

INZERCE

Poplatek za odpady se v roce 2022 nezvýší, i když jejich likvidace bude stát 18 milionů

Téma komunálního odpadu a jeho likvidace se stává pro municipality stále žhavější. Stejně tak je tomu i v našem městě. Náklady spojené se shromažďováním, svozem a likvidací odpadu rostou do závratných výšin. Příčin je několik. Všeobecná inflace, zvyšování mzdových nákladů dodavatele služeb, zvyšování skládkovacího poplatku, špatná situace na trhu druhotných surovin, rostoucí spotřeba a s tím i zvýšená produkce odpadů, ale i zlepšení dostupnosti služeb v zájmu navýšení procenta vytříděného odpadu. Výsledkem těchto jevů je v rozpočtu města odhadovaný náklad na odpadové hospodářství ve výši 18,4 milionu Kč.

S tímto vědomím rozhodovali zastupitelé o výši místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který bude letos stejně jako vloni ve výši 600 Kč na poplatníka, jímž je fyzická osoba trvale hlášená k pobytu v Mnichově Hradišti nebo majitel nemovitosti, ve které není žádná osoba k pobytu přihlášena. Takovýto poplatek přinese do městské kasy zhruba pět milionů korun, a tak ani z jedné třetiny nepokryje odhadované náklady. Proto zastupitelstvo rovněž vzneslo požadavek na změnu systému poplatků pro příští období tak, aby nový systém co nejvíc podporoval minimalizaci produkce odpadů a alespoň z poloviny pak pokryl náklady na odpadové hospodářství města. Tomu se nejvíce přibližuje poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, kdy poplatníkem je majitel nemovitosti, který si může vybrat z ceníku, jaký objem odpadu a jak často si nechá odvážet. Podobný systém funguje třeba v Jablonci nad Nisou.

Od nového roku rovněž začínají ve sběrném dvoře naplno platit limity pro bezplatné odevzdání bioodpadu a objemného odpadu ve výši 1000 kg na poplatníka (osobu) a rok. Rovněž pro odkládání stavební suti bude platit limit jedné tuny na odložení za zvýhodněnou cenu. Toto opatření bylo zavedeno z důvodu neúměrného zneužívání bezplatného odkládání odpadu některými podnikajícími osobami. Pro živnostníky a malé firmy platí v odpadovém hospodářství ze zákona přísnější pravidla, s nimiž se můžete seznámit na webových stránkách města v sekci věnované odpadovému hospodářství.

„Poplatek za odpady“ na rok 2022 je stejně jako v letech minulých splatný do 30. dubna. Zaplatit je možné hotově či kartou na pokladně městského úřadu nebo bezhotovostním způsobem prostřednictvím Portálu Občana města Mnichovo Hradiště.

Jan Mareš,
místostarosta města

V lesoparku ožívají postavy z báchorek

Oživování a zvelebování lesoparku, do kterého město pravidelně investuje od roku 2017, nabralo nový směr. Po vybudování osvětlení, zpevnění cest, sanaci svahů, opravě schodiště, zajištění jeskyně a dalších stavebních úpravách se město rozhodlo investovat do atraktivní stezky, která přibližuje místní báchorky. Dnes už ji doplňují tři dřevěné sochy i s příběhy s nádechem tajemna.

Vydat se po stopách mnichovohradišťských báchorek můžete hned za areálem MSK z ulice Na Hradčanech. Na křížení cest vás přivítá zachmuřená socha mnicha instalovaná již v listopadu 2020. O kus dál pod skalním srázem čeká nakvašený čert a zatím poslední zastavení patří zavalitému hejkalovi.

Tyto dvě sochy byly dány na místo začátkem prosince. V příštím roce uzavře čtveřici soch ještě ta zpodobňující vodníka.

Autor soch, řezbář a sochař Tomáš „Bosambo“ Dostál, vyšel ze sbírky Pověstné báchorky Mnichovohradišťska, v níž jsou přetištěné příběhy tradované v regionu v několika minulých stoletích tak, jak je zapsali místní kronikáři a písmáci. Jednotlivé vyprávěnky upravil Martin Weiss a následně namluvil herec Štěpán Tuček. Nyní si je můžete přehrát jak na webových stránkách města, tak prostřednictvím QR kódu, který naleznete vedle každé sochy. Bude vám k tomu stačit chytrý telefon se čtečkou QR kódů a datovým připojením.

Martin Weiss

Školka bude využívat náhradní prostory

V pondělí 6. prosince byl vybrán dodavatel, který provede v tomto roce rekonstrukci Mateřské školy Mírová a výstavbu nové třídy v jejím areálu. Práce potrvají po většinu roku a začít by měly v druhé polovině ledna. V prvním pololetí rekonstrukce chod školky výrazně ovlivní – děti budou přestěhovány do náhradních prostor – v září 2022 by se však měly vrátit do prostředí zářícího novotou.

Zatímco budovu školky zcela obsadí stavební firma, jednotlivé třídy dětí budou mít zázemí hned v několika městských objektech. Jako náhradní třída poslouží pavilon v areálu školky v Mírové ulici, bývalá výdejna obědů, která byla přizpůsobena pro potřeby jedné třídy, a také budova Klubu (její rekonstrukce byla přerušena, protože do výběrového řízení se nepřihlásil žádný uchazeč, v lednu bude vypsáno nové výběrové řízení a očekává se pokračování prací od června). Přestože práce v areálu školky budou probíhat ještě na podzim, děti se vrátí v září do svých původních tříd.

Město vytvořilo náhradní kapacity pro 105 dětí, přesto však připravuje dotační program určený pro rodiče dětí, které by mohly zůstávat po dobu rekonstrukce doma. O jeho výsledné podobě bude zpravodaj informovat.

Celkově bude rekonstrukce školky stát 30,5 milionu korun bez DPH, přičemž 19 milionů pokryjí dotace.

Martin Weiss

INZERCE

NÁBYTEK HONZA

ZDRAVÉ SPANÍ
BYTOVÝ NÁBYTEK

Od 3. 1. 2022 otevřeny nové PRODEJNY ve VIRTUÁLNÍ REALITĚ.

Podívejte se, jak bude vybrané zboží vypadat ve zvolené látce a barvě moření.

Mnichovo Hradiště
ul. I. Olbrachta 426
tel. 326 771 027

E-SHOP a WEB:
www.nabytek-honza.cz

Mladá Boleslav
Václava Klementa 803
tel. 326 729 155

Dneboh se dočkal obnovy silnice

Na avizovanou rekonstrukci povrchu místní komunikace ve Dneboh vedoucí ke starému vodojemu čekali místní dlouho. Projekční a inženýrská činnost probíhala již v roce 2019, o rok později město získalo stavební povolení, ale realizaci stavby odložila ekonomická nejistota spojená s covidem-19. Vloni na podzim obnova 220 metrů povrchu vozovky konečně proběhla, silnice se dočkala systému odvodnění a v listopadu byla dokončena svrchní živičná vrstva. **(wes)**

V Indexu kvality života si Hradiště pohoršilo

Zatímco v roce 2020 obsadilo Mnichovo Hradiště v Indexu kvality života, který zpracovává projekt Obce v datech a společnost Deloitte, mezi českými městy 22. příčku, v roce 2021 to byla až 67. pozice. Město se sice v rámci kraje, kde obsazuje 7. místo, udrželo na špici a dlouhodobě si v hodnocení vede dobře, loňský propad je však faktem, v němž se do určité míry odráží i současná nestabilní situace. V žebříčku si meziročně pohoršila ze sousedních měst mimo jiné Mladá Boleslav (z 33. na 74. místo), mírně například i úspěšný Turnov (z 10. na 16. místo), ke zlepšení naopak došlo v Brandýse na Labem (ze 4. na 3. místo).

Index porovnává veřejně přístupná data z celkem 206 sídel a na jejich základě hodnotí několik desítek kritérií. Nejvyšší propad Hradiště registruje v indexu stěhování mladých a v indexu kvalitních středních škol, další negativně se vyvíjející bilanci vykazuje v nabídkách pracovních míst, v přírůstku obyvatelstva a v dopravní nehodovosti.

V některých oblastech město již kroky k nápravě podniká. Jde o bezpečnostní opatření v dopravě (ke snížení nehodovosti by měla přispět výstavba kruhového objezdu u KM Prona), rekonstrukci a rozšíření Mateřské školy Mírová, přípravu rozvoje základních škol či o podporu bytové výstavby (o záměrech společnosti Stavokombinát Invest informuje článek na vedlejší straně, ve Studentské ulici řeší město výstavbu s firmou Konterm, v ulici ČSLA je v přípravě projekt firmy Zevi). Některé ukazatele však může samospráva ovlivňovat jen ztěží. Jde například o dostupnost široké nabídky středních škol ve vzdálenosti do 30 km od hodnoceného města nebo o pestrost nabídky pracovních míst v regionu. **(wes)**

Co očekáváme v rozpočtu města v roce 2022?

Když jsme v minulém roce připravovali rozpočet na rok 2021, nebylo to jednoduché – nejistota byla ohledně sdílených daňových příjmů (i když státní rozpočet byl schválený), nevěděli jsme, jaký můžeme očekávat vývoj ekonomiky, poprvé jsme prožili rok s covidem-19, poprvé jsme zažili lockdowny… V tak nejisté situaci jsme byli poprvé a doufali jsme, že naposledy.

Uběhl rok, navzdory nepříznivé epidemické situaci zaznamenala ekonomika mírný růst, výběr sdílených daní v rozpočtu je nad očekávání příznivý, ale při přípravě rozpočtu na rok 2022 jsme se cítili snad ve větší nejistotě než loni. Rostoucí inflace, skokový nárůst cen energií, nedostatek zboží na trhu, v neposlední řadě pokračující nepříznivý vývoj epidemie – to vše by mohlo v rámci ekonomiky vést ke zpomalení růstu, snížení příjmů, růstu výdajů – v rozpočtu města to znamená určitou míru nejistoty do budoucna…

Návrh rozpočtu na rok 2022 jsme nakonec po mnoha jednáních na úrovni vedení města sestavili a zastupitelstvo ho na svém jednání 13. prosince schválilo. Co tedy v roce 2022 v rozpočtu očekáváme?

Příjmy rozpočtu plánujeme ve výši 241 milionů Kč, výdaje ve výši 308 milionů Kč. Schodek rozpočtu je záporný ve výši 67 milionů Kč – k jeho dofinancování použijeme zůstatek finančních prostředků z letošního roku, který předpokládáme ve výši téměř 90 milionů Kč.

V příjmech jsou pro nás stěžejní – jako každý rok – příjmy daňové, zejména ze sdílených daní ze státního rozpočtu, které se rozdělují dle předem stanovených kritérií mezi stát, kraje a obce. Daňové příjmy představují 2/3 celkově rozpočtovaných příjmů, jejich výši jsme stanovili na 160 milionů Kč, z toho ze sdílených daní plánujeme příjem 134 milionů Kč. Základem stanovení této výše byl návrh státního rozpočtu ČR na rok 2022, který však dosud není schválený.

Další podstatnou částí příjmů jsou dotace, které očekáváme ve výši 69 milionů Kč, to je 29 % rozpočtu příjmů. Z této částky je cca 25 milionů Kč příspěvek na státní správu, kterou město pro stát zajišťuje (je to agenda dopravní, pasy, občanské průkazy, životní prostředí atd.). Další významný podíl, jako již několik předchozích let, představují dotace mimořádné, zejména investiční, které se městu daří získávat díky úsilí našich projektových pracovníků. V rozpočtu počítáme s 36 miliony Kč, zejména na pokračující revitalizaci sídliště Jaselská a na rekonstrukci budovy mateřské školy v Mírové ulici.

Zbývající část příjmů jsou příjmy nedaňové, plánujeme 8 milionů Kč, tato výše je meziročně téměř totožná, jsou to výnosy ze vstupného, výpůjčky, dividenda z Vodovodů a kanalizací MB, pokuty apod. A pak zde ještě máme 3,5 milionu Kč kapitálový příjem – podíl obce Klášter na spolufinancování lávky přes Jizeru.

Výdajová část rozpočtu dosáhla výše 308 milionů Kč, z toho na provozních výdajích plánujeme utratit 171 milionů Kč – v těchto výdajích se hradí provozy škol, kulturních zařízení, opravy a údržba silnic, veřejné osvětlení, sportovní zařízení, hřbitovy a další oblasti správy města… Zde jsme u té nejistoty z růstu inflace. Ani na makroekonomické úrovni nejsou jednotné predikce, kam až se mohou ceny všeho možného vyšplhat.

Na investiční výdaje chceme v roce 2022 vynaložit 137 milionů Kč. Bude se pokračovat zejména ve výstavbě již rozdělaných velkých projektů, jedná se především o pokračování revitalizace náměstí (v rozpočtu máme 15 milionů Kč), sídliště Jaselská (také 15 milionů Kč), realizovat by se měla akce Mateřská škola – zřízení nové třídy (30 milionů Kč), dále rekonstrukce budovy Klubu (37 milionů Kč) a stavbu lávky přes Jizeru u Kofoly (19 milionů Kč). Na stavby uvedených akcí máme v různé výši přiznané dotace, jejich příjem do rozpočtu však může být časově posunut do následujícího roku. U některých velkých investic pokračuje příprava: rozšíření kapacit základních škol, rekonstrukce budovy Hroznu, celkové rekonstrukce některých ulic města, odkanalizování místních částí... V investicích jsou zahrnuty i realizace menších akcí a prostředky na připravenost budoucích akcí k realizaci (projektové přípravy, průzkumy, studie...). I zde panuje nejistota z růstu cen i nedostatku materiálů na trhu, výběrová řízení na dodavatele jsou složitá, i dodavatelé jsou ostražití, též časově dochází ke skluzům a posunům v zahajování připravených akcí.

Avšak jako každý rok víme, že první schválená verze rozpočtu města na daný rok není poslední. Každoročně se rozpočet průběžně upravuje podle měnících se vnějších i vnitřních podmínek a vlivů, měnících se požadavků, měnících se priorit. Zcela určitě to takto proběhne i v roce 2022 a věříme, že na všechny pozitivní i negativní vlivy na rozpočet dokážeme správně reagovat tak, aby tento základní nástroj řízení města odpovídal reálným podmínkám a potřebám.

Více podrobností o očekávaných příjmech a plánovaných výdajích města najdete na stránkách města, v dokumentu Rozpočet města Mnichovo Hradiště na rok 2022, kde je zveřejněn.

Jaroslava Kolomazníková,
finanční a školský výbor MÚ

Za poezií Josefa Brože do městského kina!

101. výročí narození pana Josefa Brože, váženého učitele a básníka našeho kraje, si připomeneme krátkým dokumentárním filmem, který vznikal v průběhu minulého roku! V pátek 28. ledna od 17:30 hodin se krajinou Českého ráje, Pojizeří a Mnichovohradišťska projdeme poetickýma očima básněmi Josefa Brože, které vybral a nastudoval Josef Kettner, bývalý umělecký šéf mladoboleslavského divadla. Přednes poezie v podání Vilmy Barusové, Lenky Sosnovcové, Josefa Kettnera a Tomáše Grindla je doplněn vzpomínkami, tematickými fotografiemi a videi Václava Bacovského, ale také hudbou Františka Kozderky. Natočení vzpomínek přátel a žáků Josefa Brože, následné postprodukce a střihu se chopil Michal Kvapil. Po skončení hodinového snímku proběhne krátká beseda se zúčastněnými aktéry. K jeho zhlédnutí a společné vzpomínce na Josefa Brože jste srdečně zváni! **(kh)**

Stavokombinát chce prodloužit ulici V Cestkách a plánuje výstavbu v Přestavlcké

Společnost Stavokombinát Invest má v ulici V Cestkách rozestavěné dva bytové domy na křižovatce s ulicí K Vořechu. Ve výstavbě v této lokalitě by firma ráda pokračovala a na svých pozemcích vystavěla další čtyři bytové domy. A další velký projekt společnost připravuje v Přestavlcké ulici, kde má vzniknout 20 řadových domů a dva domy bytové. Soukromým záměrem, který se dotýká městských pozemků, se v prosinci zabývalo zastupitelstvo.

Záměr, který by vedl k prodloužení ulice V Cestkách až k Černé silnici, je již ve fázi projektové dokumentace a investor podobu projektu dlouhodobě řeší s architektem města. Právě spolupráci města investor potřebuje, protože příjezdová komunikace má být vedena také přes městské pozemky. Zástupci firmy Stavokombinát vytvořili kompromisní návrh ve spolupráci s městským architektem Janem Světlíkem, který požadoval zelené střechy, připomínkoval podobu fasád i malých komerčních prostor, které by v přízemí domů měly vzniknout vždy dvě.

Případná výstavba by městu mohla přinést dílčí výhodu. Investor bude potřebovat zkapacitnit stávající vodovod. Vzhledem k tomu, že město chce v budoucnu realizovat výstavbu činžovních a případně řadových domů na šesti hektarech ve svém majetku hned v sousedství, investor by měl zaplatit projekční práce a následně svou část vodovodu. Město by tak získalo příležitost zkapacitnit vodovod i pro své pozemky a podělit se o náklady. A také by získalo kompletní uliční infrastrukturu. V rámci smlouvy, jejíž uzavření zastupitelé posvětili, investor zrealizuje příjezdovou cestu včetně veřejného osvětlení a mobiliáře a následně jej za symbolickou cenu městu předá.

Ulice V Cestkách by se v případě realizace propojila s Černou silnicí, komunikace však bude končit jako slepá. Dopravní inspektorát napojení na Černou silnici nepovolil, a tak bude z této tepny možné do ulice V Cestkách dočasně sjíždět, ale ne naopak.

Záměr výstavby v Přestavlcké ulici ještě tak daleko není, zatím je ve fázi studie. Ani v tomto případě město není a priori proti, návrh však již prošel pod tlakem architekta města zásadní proměnou. Domy mají mít různé výšky, různě řešená nároží, má mezi nimi vzniknout centrální prostor s lavičkami a herními prvky a také pěšiny. Ve výsledku vznikne v Přestavlcké obousměrná ulice, kterou investor postaví vesměs na vlastních pozemcích a následně ji opět předá městu. Také slibuje vybudovat na své náklady v místě dětské hřiště. Konkrétní záměr město hodlá obyvatelům lokality v předstihu představit.

Zastupitelé v prosinci souhlasili s uzavřením smlouvy mezi městem a investorem o vybudování infrastruktury a právu stavby, a to jak v souvislosti se záměrem V Cestkách, tak v Přestavlcké ulici.

Město k otázce bytové výstvaby přistupuje střízlivě, ale nikoliv odmítavě. Vyžaduje však ctění zásad pro výstavbu a doporučení architekta města, jehož cílem je nejen to, aby vznikaly v Hradišti nové byty, ale také, aby se tím zároveň město smyslupně utvářelo. **(wes)**

Nová hala? Ministerstvo zamítlo odvolání města

O záměru společnosti Kofola rozšířit své skladovací prostory výstavbou nové haly navazující na stávající areál u Černé silnice město dlouhodobě informuje. Radnice s takto předloženým záměrem nesouhlasí. Investor chce stavět totiž na velmi cenné zemědělské půdě. „Nelíbí se nám ani velikost zamýšleného projektu a to, že není jisté, že přinese snížení hluku v okolí areálu," vysvětluje starosta Ondřej Lochman, proč rada města záměr společnosti Kofola už v roce 2019 zamítla. Kraj však připomínky města ani přes odvolání města nezohlednil. Radnice na to reagovala odvoláním k Ministerstvu životního prostředí. To nicméně v listopadu odvolání města zamítlo a stavbě haly tak už nic nebrání.

„Možnosti, které nám dává správní řízení, jsme tímto bohužel vyčerpali. Neznamená to ale, že s investorem nebudeme dál komunikovat. Věříme, že i Kofola si uvědomuje důležitost dobrých sousedských vztahů a chce s městem dál fungovat v oboustranně prospěšné symbióze. O podobě areálu a minimalizaci negativních dopadů stavby tak budeme s firmou i dál jednat," říká místostarosta Jan Mareš. Výsledek odvolacího řízení nic nemění na tom, že investor je povinen respektovat městské zásady pro výstavbu.

Kofola se se svým záměrem rozšířit areál kvůli nedostatečné skladové kapacitě obrátila na město již před deseti lety. Ke stavbě se tehdy již schylovalo, ale společnosti se nakonec nepodařilo získat do vlastnictví sousední pozemek. To se změnilo před třemi lety, kdy stát s prodejem pozemku souhlasil. Město začalo v tu chvíli s investorem projekt aktivně diskutovat a požadovalo úpravy, které minimalizují negativní dopad, který by rozšíření areálu mohlo mít na celé okolí.

Mezi hlavními požadavky města bylo napojení celého areálu přímo na silnici II/268, což by se pozitivně projevilo jak v objemu dopravy v širší lokalitě, tak ve hlukovém znečištění. Vybudování nových skladových kapacit by rovněž umožnilo ustoupit od zavedené praxe společnosti, kdy jsou její hotové výrobky deponovány v meziskladech v okolí a dováženy do výrobního areálu před expedicí. Další požadavky se odvíjely od komentářů architekta města a zásad pro výstavbu ve městě, které představují pro soukromé investory závazná pravidla (stanovují u každého projektu minimální podíl zeleně, požadují odpovědné nakládání s dešťovou vodou, zelené střechy, protihluková opatření atd.).

Jak již zaznělo, rada města se vůči projektu nakonec i přes ústupky ze strany investora vyjádřila zamítavě. Radní nesouhlasili s tak výrazným zastavěním zemědělské půdy nejvyšší bonity a své stanovisko adresovali v rámci zjišťovacího řízení odboru životního prostředí krajského úřadu s tím, že už před zahájením stavby haly město mimo jiné požaduje vybudování napojení na silnici II/268 a také studii EIA (posouzení vlivů na životní prostředí). Kraj však tyto námitky neakceptoval a své rozhodnutí nezměnil ani poté, co se město odvolalo. Nejvyšší instance, Ministerstvo životního prostředí, však požadavek města v listopadu rovněž odmítlo. **(wes)**

Rozšíření skladovací haly v Hrnčířské ulici: město požaduje po investorovi dostatečné dopravní napojení

O záměru společnosti RP Fortis rozšířit svůj výrobní areál v Hrnčířské ulici na trojnásobek již město dříve informovalo. Přestože městský úřad vyslovil několik námitek vůči stavbě, zejména kvůli nedostatečnému dopravnímu napojení areálu, společnost získala začátkem listopadu nepravomocné stavební povolení. Město se vůči němu odvolalo a zvažuje vydání stavební uzávěry na dotčené plochy.

Předmětem projektu, který chce společnost RP Fortis realizovat, je především přístavba skladovací haly. Ta by měla vyrůst na ploše zhruba tisíc metrů čtverečních a navazovat by na ni měla nová oplocená a osvětlená manipulační plocha. Záměr investora odpovídá možnosti využití dané plochy dle platného územního plánu a její součástí je rovněž zelená střecha. Město však projekt rozporuje zejména v otázce dopravní obslužnosti.

Investor konstatuje, že růst prodejů mezi lety 2016 a 2020 vedl na jeho straně k potřebě větších skladovacích ploch. Ty společnost našla v bývalém areálu Liazu, což ovšem vedlo k nárůstu dopravy mezi výrobním areálem a sklady. Vybudování skladových kapacit přímo ve výrobním areálu podle společnosti povede k normalizaci dopravní situace.

„Investor na začátku příprav projektu avizoval jen drobné zvýšení dopravní zátěže v lokalitě, od té doby však zvýšil obrat a dále roste. Lze proto očekávat, že v delším horizontu realizace stavby vyšší dopravní zátěž skutečně přinese," nesouhlasí místostarosta Jan Mareš.

Další námitky ze strany města se týkaly zeleně, účastníků stavebního řízení, parkování a výškového profilu stavby. Stavební úřad všechny námitky rozporoval jako neodůvodněné. Za požadavkem na vznik nového napojení areálu ze strany u železniční trati si však radnice stojí, podává odvolání a u advokátní kanceláře prověřuje případnou stavební uzávěru.

Martin Weiss

Poslanec Ondřej Lochman: Dostal jsem možnost udělat pro náš domov víc

Starosta Ondřej Lochman kandidoval v říjnových volbách do Poslanecké sněmovny na středočeské kandidátce jako nominant Starostů a nezávislých. Poslanecký mandát získal a na ustavující schůzi Sněmovny složil 8. listopadu slib. Ve kterých výborech a komisích nyní pracuje? Jakou agendu si musel bryskně nastudovat? A jak vidí své působení v čele města v budoucnu?

Začneme lehce bulvárně. Kdo obýval vaši kancelář v Poslanecké sněmovně před vámi?

Paradoxně to byli kolegové Piráti, jejichž poslanecký klub se po letošních volbách zredukoval. V souvislosti s kanceláří si ale dovolím jednu glosu. Zatímco doma v Mnichově Hradišti mám pro sebe prostornou kancelář, ve Sněmovně sedíme v jedné místnosti čtyři poslanci, a pokud se sejdou v jednu chvíli na místě i všichni asistenti, je nás najednou osm. Není to ale žádný unikát, Sněmovna je stará budova, takže kanceláře tu jsou často společné, někdy průchozí. Kdo by si tedy myslel, jací jsou v tomto ohledu poslanci papaláši, měl by vědět, že starosta je větší papaláš. (smích)

Sněmovna byla 8. listopadu ustavena a následně byly obsazeny výbory a komise. Ve kterých výborech nakonec budete pracovat?

Rozhodl jsem se jít dvěma cestami. Velmi důležitá je pro mě oblast dopravy, do které jsem za poslední roky pronikl jako starosta, když jsme stěhovali autobusové nádraží, řešili kruhové objezdy, občas letiště, obslužnost náměstí nebo rekonstrukce ulic, a pak i jako krajský zastupitel. Stal jsem se tedy členem Hospodářského výboru, pod nímž funguje Podvýbor pro dopravu, jehož jsem předsedou. Teď bych chtěl dostát tomu, co jsem sliboval, tedy začít řešit velký dluh vůči silnicím II. a III. tříd, dostavbu Pražského okruhu a pak i některé velké dopravní projekty na Mladoboleslavsku. V Hospodářském výboru nás čekají témata jako proměna naší ekonomiky v ekonomiku nezávislou na uhlí, transformace veřejné dopravy v nízkoemisní či bezemisní, modernizace železnice, ale také otázky spojené s energetikou a podporou podnikání. Bude to pestré. A dokládají to i neobvyklá praktická témata, za která budeme s kolegy zodpovídat – námořní plavba a kosmické aktivity ČR. Aktuálně si vytváříme seznam odborníků různých odborností, kteří nám budou v konkrétních oblastech radit.

Druhá cesta, kterou jsem se vydal, navazuje na mezinárodní rozměr mé někdejší práce, v rámci které jsem se věnoval vzdělávání a spolupracoval mimo jiné s orgány EU nebo s organizací UNESCO. Svou angličtinu, polštinu a „kuloární" němčinu využiji v Zahraničním výboru. V rámci něj mám za sebou již zajímavé jednání o situaci na polsko-běloruských a ukrajinsko-ruských hranicích, které probíhalo v utajeném režimu za přítomnosti zástupců tajných služeb. Vzhledem k tomu, že Polsko již požádalo o pomoc, v prosinci jsme Parlamentu navrhli, aby na polskou hranici vyslal naše ženisty, pokud o ně bude zájem. Protože se zahraničím zásadně souvisí i otázka národní bezpečnosti, požádal jsem i o své jmenování do Stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství a Stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO. Na svou praxi ve vzdělávání navážu rovněž v Podvýboru pro mládež a volnočasové aktivity.

Tuším, že obsazení výborů a komisí je výsledkem kompromisů. Jak jste z tohoto pohledu s tímto svým angažmá spokojený?

Jsem. Ve všech výborech mohu řešit témata, která jsou mi blízká. Přemýšlel jsem ještě o Výboru pro evropské záležitosti, ale už takto je toho moc. Vyjednávání o personálním obsazení všech výborů a komisí je komplikované. Je třeba brát v úvahu kompetence poslanců, poměrné zastoupení ve sněmovně, některé posty se obsazují křížem, zároveň je cílem, aby poslanci byli na svých postech maximálním přínosem a také, aby je práce jednoduše bavila. Přirovnal bych to k šachům.

Narazil jste již na agendu, kterou jste si musel v souvislosti s prací ve výborech ihned nastudovat?

Ano, kvůli práci v Zahraničním výboru. Co se týče polsko-běloruského konfliktu, tam jsem díky jazykové výbavě doma a sleduji zprávy z obou stran. Nastudovat jsem si musel usnesení NATO a OSN z poslední doby a také se rychle seznámit se situací v Německu po volbách a s tím, co bude nový kancléř znamenat pro česko-německé vztahy. Velkým tématem je pak budoucnost V4, kterou musíme revidovat, aby nešlo pouze o platformu populistů v čele s maďarským premiérem Orbánem. A aktivně se zabývám rovněž situací na hranicích Ukrajiny a Ruska, kde chrastění zbraněmi nevěstí nic dobrého. Není nereálné, že se Rusko bude do Ukrajiny chtít zakousnout ještě víc, než dosud.

Jaká atmosféra ve zrekonstruované Sněmovně panuje?

Řekl bych, že realistická. Opadla prvotní povznesená nálada, lidé se v bludišti Sněmovny zorientovali a nyní detailně studují svá témata. Atmosféra je už velmi pracovní. Řešíme komplikovaný stav naší země – musíme zkrotit státní dluh, bojovat proti inflaci, čelit zdražování energií, covidu a navíc mezinárodní situaci. Dovedl bych si představit nástup v lepším momentu, třeba před čtyřmi lety, kdy byl největším problémem nedostatek lidí na trhu práce.

Velká část voličů vnímala výsledky voleb jako šanci na změnu. Má smysl ji očekávat? Je reálná?

Uvědomuji si, že řada lidí spojila s novou vládou své naděje. Pokusíme se je nezklamat. Na druhou stranu očekávání nemohou být nereálná. Něco ale slíbit můžu s jistotou: budeme dělat maximum, dívat se na věci reálnýma očima, chovat se slušně a vystupovat pevně a ostře a také budeme myslet dlouhodobě a odpovědně. Počítám, že nebudeme po celou dobu hezcí. Rozdávat jako minulá Babišova vláda by bylo milé, ale už není moc z čeho.

Letos na podzim se konají komunální volby a nejeden Hradišťák se ptá, jak to bude s vaším dalším angažmá na radnici. Máte jasno?

Práce jsem si nabral enormní množství, ale všechno lze zorganizovat. Bohužel na povahu mé práce doplácí rodina, která nikdy neví, zda mě bude mít pro sebe, nebo ne. Často cestou do Prahy ani nevím, zda se vrátím ten den večer, druhý den nebo až za dva dny. Nebýt mé ženy Lenky, která doma drží vše pohromadě, a nejbližší rodiny, nebylo by to možné. Hradiště je pro mě ale srdeční záležitost a základ, a tak zatímco někdo chodí ve volném čase na ryby, za sportem nebo na pivo, já prostě častěji mířím na radnici. Pokud mi dají kolegové z SNK Žijeme pro Hradiště důvěru tak jsem připraven pokračovat ve službě pro naše město. Už nyní vidím, že z informací a příležitostí, které jsem získal díky poslaneckému mandátu, a třeba i v kuloárech, bude Mnichovo Hradiště, náš region a kraj profitovat. A tak, zatímco jako starosta jsem si v prvních letech některé věci vydřel, nyní mám možnost udělat pro náš domov víc. Mám na mysli již zmiňované opravy silnic nižších tříd, mostů (například benáteckého nebo svijanského), zrychlení železnice na Prahu nebo vybudování nového pavilonu pro matku a dítě v mladoboleslavské Klaudiánově nemocnici.

Budete mít i prostor na setkávání s lidmi, jako tomu bylo dosud?

Od ledna bude mít Sněmovna pevný harmonogram, pak už budu opět více k dispozici. Zájemci se ke mně mohou hlásit do kanceláře na radnici, chystám otevřít poslaneckou kancelář v Mladé Boleslavi a za podněty budu samozřejmě rád. Také platí, že třebaže nejsem zrovna fyzicky v Hradišti, neznamená to, že pro město nepracuji. I dříve jsem pracoval doma po nocích, nyní zase mohu plno věcí odbavit přímo ze Sněmovny, pokud řečníci zrovna nemluví k věci. Náš domov ležící mezi řekou Jizerou a Drábskými světničkami je pro mě srdeční záležitostí.

Martin Weiss

– TÉMA –

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2021

LEDEN A ÚNOR

ZIMA PŘINESLA ARKTICKÉ DNY

V posledních letech zažíváme spíše teplejší zimy a sníh jen sporadicky. Loňská zima však přinesla celou řadu pěkně mrazivých dnů doprovázených i skromnou sněhovou nadílkou. V lednu evidovali meteorologové v Mnichově Hradišti pět arktických dnů, tedy dnů, kdy rtuť teploměru nevyšlhá nad nulu, v únoru jich bylo ještě dalších osm. Vznikly tak dobré podmínky pro běžkování a kolem města vytyčila parta nadšenců pro veřejnost hned několik běžkařských stop. Atmosféru zimy v areálu Státního zámku Mnichovo Hradiště zachytil Pavel Buček.

BŘEZEN

LOCKDOWN, TESTOVÁNÍ, OČKOVÁNÍ...

Na konci zimy se Česká republika potýkala se třetí vlnou epidemie covidu-19, která vedla k lockdownu vyhlášenému od 27. února. Zatímco opatření si žádala minimalizování mobility lidí, cestovat za testováním či očkováním bylo pro Hradišťáky nutné. Město proto iniciovalo vznik očkovacího i testovacího centra.

V očkovací centrum se proměnilo foyer městského kina, kde zaměstnanci Klubu Mnichovo Hradiště zajišťovali organizaci a zdravotníci z Klaudiánovy nemocnice vlastní vakcinaci. Centrum zahájilo provoz 8. března a v provozu bylo v závislosti na dostupnosti vakcín (hned v druhé polovině měsíce však muselo kvůli nedostatku dávek dočasně zavřít) až do konce roku. Testovací centrum začalo ve městě fungovat v mobilní buňce mezi Základní školou Sokolovská a halou Bios pod hlavičkou společnosti CityLab, a to 10. března. Také toto centrum provádějící antigenní testy bylo v provozu do konce roku.

Podobně, jako tomu bylo v roce 2020, i v roce 2021 město v exponovaných měsících provozovalo vlastní krizovou linku, na které poskytovalo rady i podporu potřebným, zejména pak seniorům.

BŘEZEN

ČESTNÉ OBČANSTVÍ

5. března 1921 přišel na svět Jiří Tancibudek, rodák z Kláštera a pozdější světově proslulý hráč na hoboj, který v roce 1950 vyměnil Československo za Austrálii, kam emigroval. Při příležitosti 100. výročí jeho narození rozhodlo zastupitelstvo města o udělení čestného občanství tomuto hudebníkovi a v plánu byl k uctění jeho památky také koncert. Ten musel být kvůli pandemii odložen. Bude-li se situace vyvíjet uspokojivě, proběhne letos v březnu.

BŘEZEN

TOMÁŠ JEŽEK V ČELE OKRESU

Někdejší předseda Mnichovohradišťského SK Tomáš Ježek se stal 20. března předsedou Okresního fotbalového svazu Mladá Boleslav. Na valné hromadě, jíž se účastnili zástupci 43 z celkových 44 klubů, byl vyzyvatelem tehdejšího předsedy Martina Vlka. Ježek, představitel iniciativy F-evoluce, jež v minulém roce usilovala o očistu českého fotbalu, získal na valné hromadě v mladoboleslavském Domě kultury těsnou většinu 23 hlasů.

BŘEZEN

NÁMĚSTÍ SE OPĚT PROMĚNILO VE STAVENIŠTĚ

Jakmile to jarní počasí dovolilo, na Masarykovo náměstí se opět vrátila stavební firma H-Intes realizující jeho revitalizaci. Zbývalo totiž dokončit práce na první etapě na jihozápadním rohu náměstí v místech, kde objev sklepení pod krajskou komunikací vedl v předcházejícím roce k zastavení prací. Práce v této části následně pokračovaly do června. V pondělí 22. března se však do stavebního ruchu ponořila rovněž severní a východní část náměstí. Snímek ukazuje stav z konce dubna, kdy už bylo z východní části náměstí odstraněno původní dláždění.

DUBEN

PRVNÍ LAVIČKY V KRAJINĚ

V aleji na zelené turistické trase vedoucí ke Káčovu a na cestě z Dobré Vody k horním přestavlckým rybníkům se v dubnu objevily první dvě nové robustní lavičky v rámci projektu Lavičky v krajině. Ten vymyslel učitel Lukáš Umáčený a zapojil do něj místní Klub českých turistů a také Jednotu bratrskou. Právě z její truhlářské dílny lavičky, které si mohou jednotlivci či spolky „adoptovat“ jako jejich patron, pocházejí. Během roku bylo umístěno celkem sedm laviček, další na osazení v letošním roce již čekají.

DUBEN

PO MĚSTĚ NA SDÍLENÝCH KOLECH

Ve středu 7. dubna byl spuštěn pilotní ročník projektu sdílených kol a pod značkou Nextbike se po městě začalo prohánět 35 jízdních kol v modrobílém designu. Spuštění projektu, plánované původně již na 1. března, zpozdila zhoršená epidemická situace, tucet stanic tak ožilo až po Velikonocích.

Sdílená kola si postupně získala sympatie Hradišťáků a v průběhu roku ve městě rostla obliba těchto jednostopých dopravních prostředků i počet stanic, kde si kola lze vypůjčit a kam je lze zároveň vrátit. Rekordní byl v tomto ohledu květen, který po chladném dubnu přinesl výrazně příjemnější počasí. Celkem za osm měsíců provozu Hradišťáci na kolech najezdili 10 tisíc kilometrů. Službu využívalo 698 uživatelů. Pokud by stejnou vzdálenost uživatelé najezdili auty, vyprodukovali by 1,1 tuny oxidu uhličitého, což je množství, které za rok zpracuje asi 70 vzrostlých stromů.

Projekt ze 70 procent zafinancoval Nadační fond ŠKODA AUTO, město se finančně podílelo ze zbývajících 30 procent. Od března bude projekt letos pokračovat.

DUBEN

ROZLOUČENÍ S KASTELÁNEM

Valečov se oděl do černé. V pátek 2. dubna se v amfiteátru pod skalním hradem odehrávalo poslední rozloučení s dlouholetým kastelánem Valečova Zdeňkem Steklým, který 24. března nečekaně zemřel. Početní smuteční hosté vzdali Steklému hold a poděkovali mu za jeho práci na zvelebování hradu, kterému věnoval čtvrt století svého života. Na hradě v uplynulé sezóně fungovala průvodcovská služba, místo kastelána však zůstalo prázdné.

DUBEN

LÁVKA NA HORKU? OPRAVDU?

Už ve vydání Kamelotu z ledna 2021 se psalo o Nadačním fondu ŠKODA AUTO a jeho rozhodnutí podpořit částkou 1,5 milionu korun přípravnou fázi projektu lávky přes dálnici, jež by propojila po čtyři desetiletí přerušenou alej na Horku a usnadnila místním cestování mezi městem a místními částmi Dobrá Voda a Lhotice.

Město oslovilo několik architektonických kanceláří a požádalo je o návrhy řešení lávky. Následně se rozhodlo zahájit spolupráci s AP atelierem renomovaného architekta Josefa Pleskota, k jehož velkým počinům patří třeba revitalizace Vítkovických železáren v Ostravě, a s firmou Excon a Mott MacDonald CZ specializující se na mostní konstrukce. Zastupitelé v dubnu schválili uvolnění zbývajících 924 tisíc korun z rozpočtu města na přípravu projektu i podpis smlouvy s ateliérem, k němuž došlo záhy.

Ve středu 21. dubna se alejí směrem k Horce vypravila početná delegace architektů, projektantů, zástupců nadačního fondu a města, kteří téma probrali přímo na místě. Po setkání následoval podpis smlouvy.

DUBEN

SPARTA PRAHA NA HŘIŠTI MSK

První fotbalové utkání roku 2021 se uskutečnilo na hřišti MSK ve středu 14. dubna. Ani na jedné straně hřiště však nenastoupil domácí tým, areál MSK tentokrát hostil přípravné utkání mezi rezervou Sparty Praha a Slovanem Liberec. Na trávníku i na tribuně se objevilo hned několik bývalých členů české fotbalové reprezentace a zaznívaly pochvalné hlasy vyzdvihující kvalitní péči o fotbalové hřiště. V utkání zvítězila Sparta 4:3.

DUBEN

REKONSTRUKCE NÁDRAŽÍ

Generální rekonstrukce nádraží Českých drah započala již v červenci 2020 a trvat měla rok a půl. V dubnu 2021 už byly práce v interiérech takřka dokončeny a do prostor pro cestující se mohl vrátit běžný provoz. V úterý 27. dubna se do nádražní haly vrátila pokladna a automat na prodej jízdenek, 29. dubna začal ve vestibulu nádraží zkušební provoz. Přestože perón již chránil před deštěm a sluncem nový přístřešek a došlo k úpravám v okolí nádražní budovy, práce na jejím opláštění trvaly až do září. V souvislosti s rekonstrukcí putovaly některé artefakty z nádraží do městského muzea. Konkrétně šlo o hodiny, ciferníky z věže nebo cedule s nápisem „východ“.

KVĚTEN

KDO SI KOUSNE DO MELOUNU?

V květnu začalo hledání „milionového nápadu“. Město vyhlásilo první ročník participativního rozpočtu města, v rámci něhož dostali místní možnost vymyslet projekty, které by zkvalitnily život či veřejný prostor. Příjem návrhů probíhal do 6. června, v září se o návrzích začalo hlasovat a hlasování bylo ukončeno 4. října. Město na Meloun pro Hradiště vyčlenilo milion korun a projekt aktivně propagovalo. Z 34 nápadů do samotného hlasování postoupilo jednadvacet. Realizován bude projekt Tomáše Majdlocha Pešky na Vostrov, návrh revitalizace kašny pod zámkem od Karla Maděry a návrh in-line dráhy na dopravním hřišti od Martina Bígla.

KVĚTEN

SVĚTNIČKY UZAVŘENY

V závěru května přivítalo turisty přicházející k Drábským světničkám oznámení Lesů ČR o dočasném uzavření této turistické destinace. Stalo se tak na doporučení zástupců památkové péče, kteří uzavření navrhli kvůli nadměrnému zatížení památky davy turistů. Turisté totiž rozsáhlou kulturní památku z pískovce doslova odnášeli na botách. Světničky jsou dlouhodobě rovněž terčem vandalů, kteří do kamenných bloků vyrývají nápisy. Lesy ČR připravily zadání projektové dokumentace na instalaci lávek, výšlapových schodišť a žebříků, jejichž smyslem je zamezit dalšímu poškozování skal. Světničky zůstaly nepřístupné po celý zbytek roku.

ČERVEN

VZPOMÍNKA NA BUDOVCE

Městské muzeum uspořádalo v sobotu 26. června při příležitosti 400. výročí Staroměstské exekuce (21. června 1621) vzpomínkovou akci připomínající osobnost Václava Budovce z Budova, někdejšího majitele zdejšího panství. Muzeum ve svých prostorách nabídlo komentovanou výstavu zaměřenou na život Budovce i na vznik jeho pomníku, u sochy v zahradě zámku proběhl pietní akt a část akce měla dějiště rovněž na Budovcově letním sídle na Zásadce. Cestu na zříceninu účastníkům zpříjemnila Budovcova cesta s úkoly pro děti.

ČERVEN

KINO OPĚT V PROVOZU

11. červen 2021 vyhlíželi v městském kině s velkým očekáváním a netrpělivostí. Kina fungovala kvůli pandemii v omezeném režimu či byla zcela mimo provoz od 9. března 2020, a to 15 dlouhých měsíců. Od 15. května do 11. října 2020 bylo kino sice otevřené, ale návštěvnost nestála za řeč. Ve výsledku tak kino mohlo v létě a na podzim zvát každý měsíc na mimořádnou porci filmových premiér, protože filmoví distributoři vesměs odolali tlaku, práva na uvedení novinek televizím či internetu neposkytli a s premiérami počkali až na opětovné otevření kinosálů.

– TÉMA –

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2021

ČERVEN

VÁCLAV TOMAN MÁ CENU MĚSTA

Řady laureátů Ceny města Mnichovo Hradiště rozšířil 15. června Václav Toman. Rodák z Vinařic, který se do Hradiště přiženil v 70. letech, je neúnavným zachráncem historických artefaktů, nadšeným restaurátorem a spolupracovníkem muzea a jako vyučený zedník, někdejší správce městského bytového fondu a zaměstnanec společnosti Saturn zná centrum města jako málokdo. Pan Toman cenu převzal mimořádně v červnu, protože reprezentační ples města, kde bývá ocenění obvykle předáváno, se v roce 2021 neuskutečnil.

ČERVEN

PRVNÍ NOC SOKOLOVEN

V loňském roce se odehrál již 7. ročník Noci sokoloven, v rámci které sokolové zvou veřejnost na výpravu za historií a architekturou. V Hradišti se tato akce uskutečnila poprvé. Příchozí čekala 25. června v podvečer komentovaná prohlídka sokolovny a jejích zákoutí, přednáška o historii místní jednoty i o jejích padlých členech, výstava sbírkových předmětů a praporů nebo vzpomínka na Bio Sokol, které v sokolovně svého času fungovalo. A samozřejmě nechyběl ani sportovní program. O ten se postaral TK Impuls, který nabídl jak taneční workshop, tak lidskou pyramidu, a oddíl stolního tenisu, jenž předvedl exhibiční zápas a pozval na hru s robotem.

ČERVENEC

MNICHOVO HRADIŠTĚ PŘIVÍTALO HEJTMANY

Do Mnichova Hradiště zavítala 8. července středočeská hejtmanka Petra Pecková a také liberecký hejtman Martin Půta. Společně s turnovským starostou Tomášem Hockem a mnichovohradišťským starostou Ondřejem Lochmanem probírali témata spojená se snahou o posílení spolupráce mezi oběma sousedícími regiony.

Probíral se cestovní ruch, propagace Českého ráje a péče o tuto nejstarší českou chráněnou krajinnou oblast, doprava i potřeba většího dialogu, v němž by právě Turnov a Mnichovo Hradiště mohly figurovat jako mediátoři vzájemné spolupráce.

Nad radnicí při této mimořádné příležitosti zavlály vlajky Středočeského a Libereckého kraje, vlajka České republiky a také vlajka Mnichova Hradiště.

ČERVENEC

TRADICE PROCESÍ POKRAČUJE

Také v roce 2021 se o svatoanenské pouti uskutečnilo poutní procesí, jehož organizátorem byla mnichovohradišťská římskokatolická farnost. Procesí započalo v neděli 25. července v kostele sv. Jakuba, kde hrála hudba zkomponovaná Petrem Tomešem z Tanvaldu přímo pro tuto příležitost, následně jeho skladby zahrály dvě trumpety, dva pozouny a basa rovněž cestou ke kostelu sv. Tří králů a kaple sv. Anny. Akce byla završena ve farní stodole, kde k poslechu zahrála Sadovanka z Uherského Hradiště a vystoupila též folklorní tělesa Furiant a Pozdní sběr z Malé Bělé. Tradici poutního procesí obnovenou v roce 2020 se podařilo zachovat.

ZÁŘÍ

7. SOUSEDSKÁ SLAVNOST

Sobota 11. září patřila ve městě sousedské slavnosti Zažít Hradiště jinak. Stejně jako v předchozích letech přilákal program do města stovky návštěvníků a centrum města bylo po celý den plné.

Sousedská nabídla nejen pestrý hudební program (ZUŠ MH, Bambus Band, Zvonky, Panoptic Summer Band, Waldovy Matušky, Mackie Messer Klezmer Band), který večer zakončila rocková Adaptace, ale i vystoupení místních škol a školek, spolků, sportovců, nepřeberné množství stánků a zábavy.

Vzhledem k probíhající revitalizaci náměstí letos chyběly pouze liazky. S těmi se ovšem Hradišťáci mohli potkat o týden později díky srazu majitelů nákladních automobilů, kteří 18. září zavítali také do Hradiště.

Letošní ročník sousedské opět dostál pověsti přehlídky toho nejlepšího z Hradiště.

ŘÍJEN

NÁVRAT LIDICKÉ RŮŽE

V polovině října se rozeběhly práce na konci Lidické ulice v místě, kde se potkává s ulicí Obránců míru. Město začalo realizovat obnovu pietního místa, které vzniklo při výstavbě zdejší čtvrti v 70. letech a připomíná lidickou tragédii.

Podzimní úpravy prostranství se týkaly zejména zeleně, která byla z velké části odstraněna. Ponechána byla původní lípa a některé břízy, které na jaře doplní nové dřeviny. Na jaře dodavatel na místo přivede elektřinu, připraví šachtu pro vodotrysk a základy pro repliku bronzové lidické růže, která k místu od vybudování ulice až do 90. let, kdy byla zcizena, patřila. Na jaře bude rovněž vytvořen záhon s růžemi. Město se s prosbou o štěp lidické růže, unikátní odrůdy, jejímž vlastníkem je Památník Lidice, obrátilo přímo na jeho ředitele Eduarda Stehlíka a uspělo. „Pro záhon před vodotryskem zajistíme keř z Růžového sadu míru a přátelství v Lidicích, aby se poselství původního záměru jeho vzniku znovu naplnilo," odpověděl Stehlík.

Vodotrysk s bronzovým květem růže a celé zrekonstruované prostranství bude veřejnosti do užívání předáno 10. června 2022, v příležitosti 80. výročí vypálení středočeských Lidic.

ZÁŘÍ / ŘÍJEN

MIMOŘÁDNÁ VÝSTAVA VĚNOVANÁ JOSEFU MARKOVI

Mnichovohradišťský učitel a malíř Josef Marek by vloni oslavil 100. narozeniny. Městské muzeum při této příležitosti připravilo velkolepě pojatou výstavu jeho celoživotní tvorby a všechny prostory muzea zaplnily autorovy malby, kresby i tisky. Muzejníci vystavili tři stovky autorových děl a s pomocí veřejnosti, kterou požádali o zapůjčení Markových děl, vydali rovněž dvousetstránkový katalog, v němž jsou reprodukce pěti set prací Josefa Marka. Tímto způsobem k výstavě přispělo na 80 lidí. Vernisáž výstavy se uskutečnila 3. září, výstava následně trvala do konce října.

ŘÍJEN

STAROSTA POSLANCEM

Češi ve dnech 8. a 9. října rozhodovali o budoucím rozložení sil v Poslanecké sněmovně. Volby s těsným náskokem vyhrála koalice SPOLU (ODS, TOP09 a KDU-ČSL) se ziskem 27,79 % následována ANO s 27,12 %, koalicí Pirátů a STAN s 15,62 % a SPD s 9,56 %.

Vedle přeskupení sil v dolní komoře Parlamentu ČR přinesly volby také jednu důležitou skutečnost pro Hradiště – starosta Ondřej Lochman kandidující na kandidátce Pirátů a STAN ze čtvrté pozice byl zvolen poslancem a celkově se stal 10. kandidátem s nejvyšším počtem preferenčních hlasů v rámci ČR. Lochman následně požádal zastupitele o změnu charakteru své starostenké funkce – od 5. listopadu je uvolněným starostou.

Pokud by o nové Sněmovně rozhodovalo pouze Mnichovo Hradiště, volby by vyhrálo ANO s 25,03 %, na 2. místě by se umístila koalice Pirátů a STAN s 23,93 % hlasů a teprve na 3. místě vítěz voleb, koalice SPOLU, s 23,80 %. Čtvrté místo v Hradišti obsadila SPD s 8,73 % hlasů a Hradišťáci by do Parlamentu poslali také ČSSD s 5,20 % hlasů, která kýženého výsledku pro vstup do Sněmovny tentokrát nedosáhla.

ŘÍJEN

ZPOPLATNĚNÉ PARKOVÁNÍ

První půlhodina zdarma, následující hodina za desetikorunu, každá další hodina za 20 Kč. Takový je nový zpoplatněný režim na revitalizovaných plochách náměstí, který je v platnosti od 14. října. Město rozšířilo zpoplatněnou zónu, aby usnadnilo hledání parkovacích míst v centru. Pro dlouhodobé stání pak doporučuje například parkoviště u Družby.

LISTOPAD

POMNÍK BUDOVCE JE ZPÁTKY NA NÁMĚSTÍ

7. listopadu 1950 byl pomník Václava Budovce z Budova z mnichovohradišťského náměstí odstraněn, od 7. listopadu 2021 někdejší majitel zdejšího panství na náměstí opětovně shlíží.

Autoři návrhu revitalizace náměstí s navrácením sochy z exilu v zámecké zahradě počítali od začátku. Postup revitalizace, jejíž druhá etapa byla v závěru roku dokončena, už tuto změnu umožnil, a tak se o první listopadové neděli konala před historickým vstupem do budovy radnice slavnost připomínající slavnostní odhalení pomníku v roce 1938, kdy byl v centru města pomník vztyčen poprvé. Pozvání na akci přijali vzácní hosté v čele se středočeskou hejtmankou Petrou Peckovou, o slavnostní atmosféru se postarali krojovaní baráčníci, skauti a sokolové z Mnichova Hradiště a členové Československé obce legionářské z Mladé Boleslavi.

Do útrob pomníku byla vložena časová schránka.

LISTOPAD

ČERT A HEJKAL V LESOPARKU

Na spodní cestě lesoparkem nad Nedbalkou stojí od listopadu 2020 dřevěná socha mnicha a od loňského listopadu také dřevěný čert a hejkal. Působivé sochy v nadživotní velikosti pocházejí z dílny sochaře a řezbáře Tomáše Bosambo Dostála a doplňují je informační panely se zpracováním místních lidových báchorek. Zaposlouchat se můžete rovněž do jejich audio verze prostřednictvím QR kódu.

PROSINEC

INTEGRACE DOPRAVY

Mladoboleslavsko je od 12. prosince součástí systému Pražské integrované dopravy, což přineslo značné změny pro cestující. Přestaly jim sice platit předplacené karty jednotlivých dosavadních dopravců, na druhou stranu však bylo pořizování jízdenek sjednoceno a maximálně usnadněno, cestující mohou používat Lítačku a na jednu jízdenku lze jet z Mnichova Hradiště až do centra Prahy.

PROSINEC

DALŠÍ VÁNOCE S COVIDEM

Máme za sebou již druhé vánoční svátky, které se odehrály ve stínu pandemie covidu-19. Vzhledem k neblahému vývoji pandemie v závěru listopadu, kdy denní počty nakažených vystoupaly až k rekordním 28 tisícům, přistoupilo vedení města k omezení některých společenských akcí. Opět jsme tak přišli o mikulášskou nadílku, zrušen byl doprovodný program vánočního jarmarku a také většina adventních koncertů v kostele sv. Jakuba. Nezbývá než doufat, že příští rok již přinese změnu a zklidnění situace.

Divadlo zve na komedie i operní árie

ZIMNÍ PROCHÁZKA NEJEN OPEROU

Nový rok zahájíme v pořadí pátým koncertem Kruhu přátel hudby. 13. ledna přijede do Mnichova Hradiště baryton Tadeáš Hoza s klavírním doprovodem, aby společně předvedli árie a skladby od Gustava Mahlera, Ralpha V. Williamse, Ericha Wolfganga Korngolda, Leoše Janáčka, Georga Friedricha Händela, Wolfganga Amadea Mozarta, Gaetana Donizettiho, Bedřicha Smetany, George Gershwina a dalších.

ÚČA MUSÍ PRYČ

Pokračovat budeme 20. ledna abonentním představením Úča musí pryč. Třídní schůzky, pět rodičů a pět rozdílných problémů. Kdo za známky nese zodpovědnost? Samozřejmě učitelka! A proto je nutné ji ihned odvolat. Učitelka však nedává svoji kůži zadarmo – nastaví rodičům zrcadlo a ukazuje se, že jejich děti nejsou svatoušci. Hrají: Petra Špalková, Linda Rybová, Kristýna Frejová, Igor Chmela, Jana Janěková ml. a David Prachař.

DVA NAHATÝ CHLAPI (NÁHRADNÍ TERMÍN)

V lednu také stihneme náhradní termín za dosud neuskutečněnou hru Dva nahatý chlapi, která měla proběhnout 18. listopadu. Seriózní advokát se jednoho dne probudí nahý v posteli se svým kolegou z práce. Ani jeden netuší, jak se do této situace dostali, manželka jednoho z nich však vymyslí způsob, jak zjistit pravdu. Ale ta je, jak se nakonec ukáže, opravdové pravdě hodně vzdálená. 26. ledna hrají: Martin Zounar, Martina Randová, Martin Kraus, Daniela Šinkorová / Michaela Dittrichová.

VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ MALÉHO BROUKA

Na závěr nesmíme zapomenout na nejmenší – v sobotu 29. ledna odehrajeme pohádku Velká dobrodružství malého brouka. Střevlík Pepa žije na louce u Černého lesa. Se svým nejlepším přítelem zlatohlávkem Jardou se jednoho dne vydají hledat to pravé štěstí. V tu chvíli se stanete svědky vzrušujícího putování. Pohádku uvádí Komorní divadlo Kalich.

Bigbítová kronika: Vyšla kniha o kapele Diskant

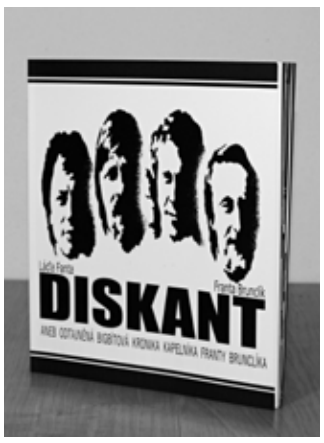

Předvánoční období přineslo řadu knižních novinek, a to včetně těch z oblasti regionální literatury. Od začátku prosince je v prodeji kniha Bakov nad Jizerou – rozcestí středního Pojizeří, v posledním měsíci loňského roku vyšla rovněž kniha kresleného humoru bakovského vozíčkáře Jiřího Flekny a několik generací místních hudebních fanoušků potěší další novinka – kniha o legendární kapele Diskant z Loukovce na Mnichovohradišťsku.

Publikace na 167 stranách humornou formou přibližuje zážitky, problémy, nezdary i úspěchy tohoto hudebního uskupení. Nezbytnou součástí knihy je 670 unikátních dobových fotografií, na kterých je zachycené veškeré dění okolo hudebníků, včetně technického personálu a fanoušků.

Dále v knize najdete originály textů několika vlastních skladeb, jejich autory a seznam muzikantů, kteří kapelou v průběhu času prošli. Mezi ty nejznámější patří František Brunclík, Vladislav Fanta, Miroslav Horna a Jaroslav Špička. První dva jmenovaní stojí za vznikem knihy. Textová část vychází z kroniky kapely, kterou od roku 1979 vedl kapelník František Brunclík, uspořádání a úprava fotografií je dílem bubeníka, klávesáka, zpěváka, ale také mnichovohradišťského patriota a fotografa Vladislava Fanty.

Kniha je v prodeji v Mnichově Hradišti v knihkupectví a papírnictví Hany Otáhalové. Její vydání mnichovohradišťská radnice finančně podpořila.

Petr Novák,
www.mnichovohradistsko.cz

Kino zve na novou komedii od režiséra Žen v běhu

V lednu se můžete nejvíce těšit do kina na nový český film Srdce na dlani. Je to milá a laskavá komedie o lásce a srdíčcích na dlani, která si lidé nabízejí, když nechtějí být sami. V hlavních rolích uvidíte Bolka Polívku se synem Vladimírem, Elišku Balzerovou, Matouše Rumla či Kristínou Svarinskou. Režisérem a scénáristou je Martin Horský, kterého proslavila veleúspěšná komedie Ženy v běhu. Věříme, že i tento jeho film se vám bude líbit!

Další novinky jsou již zahraniční. Konečně můžeme uvést několikrát odkládaný snímek Kingsman: První mise, ve kterém se dovíte, jak vlastně tajná zpravodajská organizace Kingsman vznikla. Film Resident Evil: Raccoon City je o městě zničeném farmaceutickou společností a o zlu, které se v něm skrývá. V závěru měsíce můžete přijít na kriminální thriller Ulička přízraků známého mexického režiséra Guillerma del Toro, ve kterém excelují Bradley Cooper a Cate Blanchett.

Pro děti jsou připraveny hned tři novinky. Animovaná komedie Zpívej 2 je pokračováním dobrodružství zpívajících zvířátek. Další dva tituly jsou hrané. Dobrodružný rodinný film Velký červený pes Clifford vypráví o holčičce, která dostane od neznámého pána opuštěné štěně, a to má vyrůst tak moc, jak ho holčička bude mít ráda. A bude to opravdu hodně! Norská pohádka Dračí princezna je o dračím mláděti, které zabloudí do lidského světa právě o Vánocích. Vracíme se také k československé animované klasice Ferda Mravenec.

Na dvě dopolední středeční promítání uvedeme české filmy Zbožňovaný a Karel.

Nenechte si ujít ani dva artové snímky – španělské drama Paralelní matky režiséra Pedra Almodóvara s Penelope Cruz v hlavní roli a italský umělecký dokument Botticeli – Florencie a Medicejští.

Vzhledem k velmi nízké návštěvnosti v posledních dvou měsících snižujeme v lednu počty promítacích dní – vynecháme dvě středeční večerní projekce.

Přejeme vám co nejúspěšnější nový rok 2022 a děkujeme vám za vaši podporu v nelehkých minulých letech!

Marcela Jindříšková,
Kino Mnichovo Hradiště

Knihobudka se vrátila na zrekonstruované nádraží

Mnichovohradišťské nádraží je už pár měsíců nově opravené, a tak jsme za spolek Žijeme pro Hradiště zase mohli do nádražní haly umístit knihobudku.

Stála tam už před rekonstrukcí, po dobu opravy jsme ji museli přestěhovat před kino. Tam to ale naší knižní skříni moc nesvědčilo – opakovaně se stala cílem hloupých vandalských útoků. Proto jsme rádi, že se nám podařilo se opět domluvit se správou železnic na umístění knihovny ve vnitřním prostoru zdejšího nádraží. A protože je stanice pěkně opravená, tak i spolek získal na knížky zcela novou skříň.

Naše, respektive mnichovohradišťská knihobudka se zároveň stala součástí stále více a více se rozvíjejícího projektu knihoven a Českých drah Kniha do vlaku. Věříme, že nová knihobudka na staronovém místě bude i dál sloužit obyvatelům našeho města ke vzájemné výměně a půjčování knih a cestujícím zkrátí čekání na vlak či zpříjemní cestu.

A musím dodat ještě jednu prosbu: knihobudka není místo, kam lze odložit nepotřebné, poškozené či obsahově notně zastaralé knihy, které již nechcete. Ty patří do kontejneru na papír. Prosím přinášejte jen knížky, o kterých jste přesvědčeni, že si najdou svého čtenáře. A naopak, neváhejte si knížku vzít a přečíst. Právě k tomu knihobudky jsou, ke vzájemnému vyměňování knih. Vždyť číst si je přece tak příjemná činnost.

Pavel Sosnovec,
Žijeme pro Hradiště

Také Bakov vydal velkou knihu o své historii

Na konci předloňského roku přibyla do knihoven mnoha mnichovohradišťských domácností publikace Příběh Mnichova Hradiště mapující kompletní historii města od nejstarších dob po současnost. Po roce se v jejích šlépějích vydala neméně ambiciózní kniha našich sousedů z Bakova nad Jizerou.

Jedná se o první celobarevnou publikaci o Bakovsku, 224 stran ve formátu A5+. Obsahuje více než 450 fotografií, je vybavena i QR kódy, nabízí ke zhlédnutí čtyři autorská videa, pět interaktivních internetových map a složku zajímavých materiálů ke stažení. Máme ji skladem, takže se pro ni určitě stavte. A pokud jste si nestihli na farmářských trzích zakoupit mnichovohradišťský vánoční hrnek, tak ještě pár kusů v doprodeji máme.

V roce 2022 hodně úspěchů a pevné zdraví přeje

Tomáš Hejdrych
MIC Mnichovo Hradiště

Vánoční přání putovala k Ježíškovi opět po Jizeře

Při plánování vánočních akcí jsme byli v závěru loňského roku nuceni přizpůsobit se nastupující covidové vlně a velmi nabitému předvánočnímu programu. Rozhodli jsme se proto zopakovat loňské vypouštění skořápkových lodiček po Jizeře s přáníčky Ježíškovi, které tentokrát oficiálně proběhlo v pátek 10. prosince.

Rodiče s dětmi si doma vyrobili lodičky s ukrytým přáníčkem a následně si je sami vypustili po proudu řeky. Díky plápolajícím svíčkám se Jizera krásně rozsvítila, a dětem tak tento zážitek ještě více umocnila. Náš člen Ota Tomáš pro tuto příležitost vyrobil třímetrové přenosné molo, které umožňuje pokládat lodičku dále od břehu a zamezuje tak jejímu uvíznutí. Covidová vlna bohužel zrušila program jarmarku, a tak někteří lidé využili volného podvečera a vyslali svá přáníčka až v sobotu. Neplánovaně se tak akce konala dvakrát, což je samozřejmě dobře.

Vypouštění přáníček Ježíškovi po Jizeře se stalo plnohodnotnou náhradou za úspěšné balónky, které jsme vypouštěli v předchozích letech.

Jan Nohýnek,
Žijeme pro Hradiště

Na kole Afrikou s Tadeášem Šímou v městském kině

Jet do Afriky a poznat tamní přírodu, to je sen kdejakého kluka. Ale jen málokdo má vůli a odvahu ho uskutečnit. Dokázal to Tadeáš Šíma, 29letý mladý muž z Prachatic, který již od mládí velice rád cestoval. Projezdil autostopem Evropu, pak vyrazil do Asie (Írán, Kyrgyzstán) a na podzim roku 2017 se vydal na kole do Afriky, aby ji projel od severu k jihu. Z Maroka došlapal podél západního pobřeží až do Kapského Města. Celá cesta trvala sem měsíců a byla dlouhá 13 tisíc kilometrů. Po celou dobu si vedl o svých zážitcích deník, který potom skvěle využil – v roce 2020 mu o tomto putování vyšla kniha Na kole přes Afriku.

Šíma projel na kole celkem 15 států. Nejdrsnější tvář Afriky poznal při měsíčním přejezdu Saharou a v zemích v okolí rovníku, kde vládne džungle, deště, divoká zvířata a pytláci. Poznal místní domorodce, pouliční prodavače, pastevce i strážce v národních parcích, ale i pytláky lovící slony a jiná chráněná zvířata.

Jeho přednášku s projekcí fotografií z této cesty si můžete přijít poslechnout v úterý 18. ledna od 18 hodin do městského kina.

Marcela Jindříšková,
Kino Mnichovo Hradiště

INZERCE

VYČISTÍME,UMYJEME,UKLIDÍME.

Koberce/Sedačky/
Kočárky/Matrace/
Dětské sedačky/
Interiéry automobilů/
Radiátory/Podlahy/
Okna/Dveře/Sanitu/
Parní i Uv sterilizace/
Kompletní úklid/

Úklidové služby

www.cisteniuklidzajicek.webmium.com
777138948
Zajíček Radim, radimzajicek@seznam.cz

Archeologie, nebo umění? O životní dráze Petra Jenče rozhodl pobyt v Libyi a setkání s antickými památkami Středomoří

Jen málo lidí zná Český ráj tak dobře jako Petr Jenč, archeolog a speleoantropolog z Mnichova Hradiště, jehož domovským pracovištěm je již od konce 90. let Vlastivědné muzeum a galerie v České Lípě. Vedle záchranné archeologie, jež je jeho denním chlebem, jsme se bavili o historických rytinách ve skalních oblastech, výzkumných projektech i Africe, která má na jeho cestě k archeologii zásadní místo.

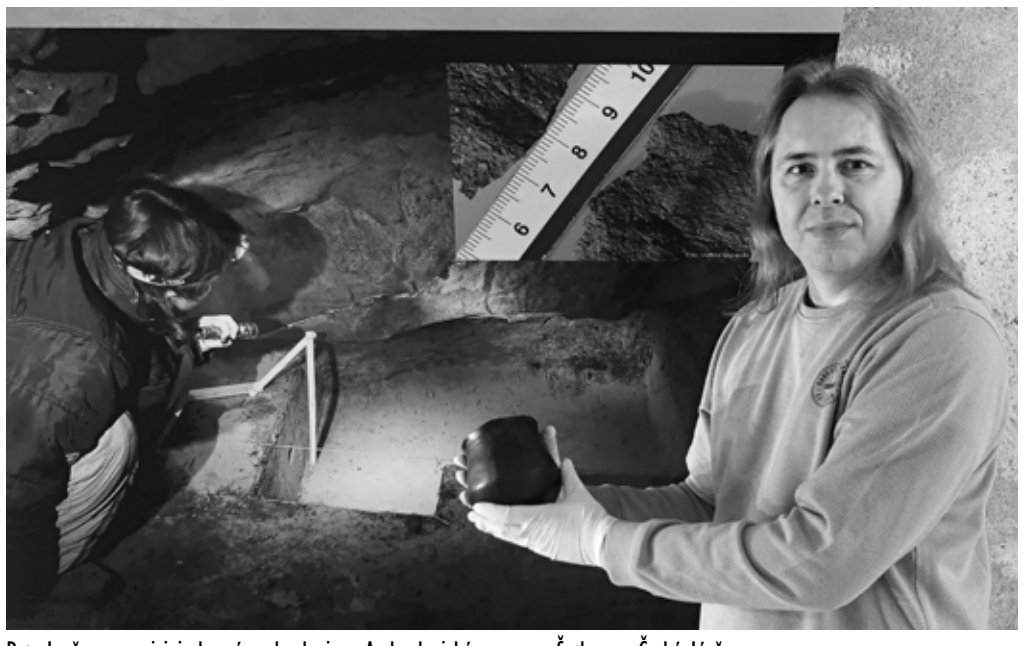

Petr Jenč v expozici jeskynní archeologie v Archeologickém muzeu Šatlava v České Lípě.

Zkoumat prastaré artefakty, provádět vykopávky, dotýkat se minulosti, zkrátka být archeologem, to je poměrně romantická představa. Kdy a jak jste zjistil, že se chcete věnovat právě tomuto oboru?

Historie, ale i přírodní vědy mě přitahovaly už od školních let, vedle toho jsem rád kreslil a maloval. Do lidové školy umění jsem nastoupil poprvé již ve třech letech, později mě výtvarnou přípravou provázeli laskaví a báječní učitelé – především Josef Marek, Svatava Budilová nebo Eva Ševců. Po mamince jsem zdědil talent výtvarný, po tatínkovi spíše analytické myšlení, chuť poznávat naši minulost a objevovat krásy Českého ráje. Po obou zálibu v cestování. Zájem o archeologii přišel ve 13 letech během pobytu v Libyi na Kyrénaice, kde jsem měl možnost poznat jedny z nekrásnějších a zároveň turisticky nejopuštěnějších antických památek Středomoří. Tehdy mě kromě zbytků antických staveb a ulic zaujalo také značné množství zlomků keramických nádob běžně se nacházejících na povrchu. Po návratu zpět do Československa jsem si stále více všímal, že s archeologickými nálezy se lze běžně setkat, byť v daleko menší míře, také v naší krajině. Soupis archeologických lokalit Českého ráje, Podještědí a Podbezdězí od Jana Filipa z roku 1947 byl mým prvním průvodcem. To jsem nastoupil studium oboru výtvarného zpracování drahých kamenů na SUPŠ v Turnově. Volné chvíle jsem ale většinou věnoval archeologickému poznávání širokého regionu, navázal spolupráci s archeology, stále více pronikal do odborné literatury a učil se na archeologickém materiálu v muzejních sbírkách. V 16 letech jsem měl o budoucí profesi jasno. Tehdy, v zimních měsících 1992/1993 jsem nově uspořádal bývalou Filipovu expozici archeologie pravěku a středověku v Muzeu města Mnichovo Hradiště. Tu poté schválil přizvaný ředitel pražského Archeologického ústavu.

Láskou k archeologii jste tedy zahořel již v útlém věku. Jak se na vás tehdy vaši pozdější kolegové dívali?

Měli zájem se mi věnovat, pomáhali mi nabírat nové zkušenosti a metodicky mě vedli. Byla to obrovská zkušenost. Ve speleoarcheologickém výzkumu mě zásadně ovlivnil Václav Matoušek, velmi respektovaný odborník, který v té době působil v Národním muzeu v Praze. Dále to byli především kolegové z nově budovaných archeologických oddělení v turnovském muzeu a v roce 1994 také v Okresním muzeu v Mladé Boleslavi. Z mého terénního průzkumu vznikaly první hlášení a nálezové zprávy Archeologickému ústavu i první články. Zapojován jsem byl též do záchranné archeologie na Mnichovohradišťsku. Desítky nových archeologických lokalit jsem ještě jako student střední školy objevil a zdokumentoval z narušených terénů v oblasti Příhrazské vrchoviny. Speleoarcheologický projekt Chodová na Mužském považuji za jeden ze svých milníků. Tehdy šlo o první komplexně pojatý archeologicko-přírodovědný výzkum skalní dutiny v Českém ráji.

Nejvíce vás to táhlo k archeologii jeskyní a skalních převisů? Jaká byla vaše další profesní cesta?

Nebyl to jen zájem o skalní lokality, ale především o archeologii krajiny. Společné téma nás dalo dohromady s Vladimírem Pešou, jen o pár let starším studentem archeologie, se kterým jsme pracovali na řadě výzkumů a od konce 90. let společně budovali archeologické pracoviště v českolipském vlastivědném muzeu. Cenné bylo zahájení užší spolupráce se speleology, přírodovědci a některými pracovníky ochrany přírody. Otevírala se nová kapitola objevování pískovcového fenoménu ve všech skalních oblastech české křídové pánve. Z osobností, jejichž jména jsou širší veřejnosti známější, zmíním třeba geologa Václava Cílka nebo nepřekonatelného Vojena Ložka. Na Českolipsku a Děčínsku zahájil přední specialista na období loveckého pravěku prof. Jiří Svoboda projekt National Geographic Society Poslední lovci a sběrači severních Čech, kde jsem se věnoval především zpracovávání nálezů zemědělského pravěku. Do druhé poloviny 90. let patří také má první pedagogická zkušenost, kdy jsem se rok věnoval učitelství na gymnáziu v Králíkách, nebo studium kulturní historie na UJEP, odkud jsem po dvou letech zamířil do Prahy na archeologii.

V úvodu jste zmiňoval pobyt v Libyi. Co ve vás Afrika zanechala? Táhne vás to zpátky?

Cestování patří do mého života a Afrika si získala mé srdce. Nebylo to hned, byla to velká změna a první dva tři měsíce pobytu v Libyi se mi hodně stýskalo po domově. Pak jsem se adaptoval a měl to téměř naopak. Později jsem se do severní Afriky začal vracet, konkrétně do Tuniska, které je takovým mým druhým domovem a kde mám dnes i řadu přátel. Nebylo těžké si zamilovat ani další země – Ugandu, zelenou perlu v centru Afriky, nebo Maroko. Na „černý“ kontinent jsem podnikl již padesát cest.

Vaše domovské pracoviště je ve Vlastivědném muzeu a galerii v České Lípě. Můžete jej představit?

Naše pracoviště vzniklo v roce 1998. Věnujeme se výkonu archeologické památkové péče na území okresu Česká Lípa a v okolí Jablonného. Archeologickou působnost máme také na Mnichovohradišťsku, kde jsme do roku 2005 řešili záchrannou archeologii plošně, dnes se zde věnujeme již jen pískovcovému fenoménu Českého ráje. Ve své činnosti se dále zaměřujeme na speleoantropologii, obor zkoumající vztah člověk a jeskyně od pravěku po současnost, a dokumentaci historických skalních nápisů, rytin a maleb. Máme vlastní informační databázi archeologických lokalit a nálezů z Českolipska i sousedních regionů, průběžně tvoříme databázi historických skalních rytin a nápisů z pískovcových oblastí severních Čech. Od roku 2011 sídlíme na pobočce Archeologické muzeum – Šatlava v České Lípě. V přízemí bývalého městského vězení jsou expozice z větší části věnovány archeologii jeskyní, tedy i nálezům z Českého ráje. Za archeologií Českolipska pozvu zájemce na hlavní budovu vlastivědného muzea do bývalého augustiniánského kláštera, nacházejícího se rovněž v centru Lípy.

Největší objem archeologické práce dělají záchranné výzkumy. Stále platí, že z vás, archeologů, mají stavebníci hrůzu, pokud jim oznámíte, že se přijedete na stavbu podívat? A je to opodstatněné?

Agenda je to skutečně velká, není to jen práce v terénu. Pro představu v číslech: v českolipském muzeu jsem vedl nebo se podílel na realizaci tří tisíc záchranných archeologických akcí. A to jsme se první roky od vzniku našeho pracoviště potýkali s minimálním povědomím o oznamovací povinnosti na straně investorů. Jezdí se ke všemu, od velkých staveb po plynové přípojky k rodinnému domu. Přítomnost archeologických nálezů můžeme s jistotou vyloučit jen u recentně vytěžených ploch. Stavebníci se ale archeologů určitě obávat nemusí. Jsou pro nás především partnery. Na žádost k připravovaným stavbám vypracováváme vyjádření, ve kterém žadatele informujeme o dalším postupu, pravděpodobnosti výskytu archeologických nálezů, popřípadě nákladů. Po oznámení záměru zemních prací uzavíráme s investorem dohodu. Vzájemná komunikace je klíčová – pomáhá stavbu nezdržovat. Záchranný výzkum probíhá nejčastěji formou dohledu s podrobnou dokumentací odkrytých profilů a ploch, v případě pozitivních archeologických zjištění též s ovzorkováním objektů a záchranou movitých nálezů. Naší snahou je přitom respektovat co nejvíce potřeby stavebníka a časový harmonogram stavby. V případě známých archeologických lokalit provádíme časově nejnáročnější část výzkumu obvykle v předstihu, před zahájením stavebních prací.

Jakého nálezu nebo objevu si za dobu svých archeologických průzkumů nejvíce ceníte?

Často pokládaná otázka, na kterou není jednoduchá odpověď. Nejde ani tak o jednotlivý artefakt nebo zkoumaný objekt, ale nakolik tyto „střípky“ minulosti zapadnou do celkové mozaiky poznání. Osobně považuji za mimořádně přínosný interdisciplinární přístup v archeologii. Více se například dozvídáme o lidské každodennosti, ale také o přírodním prostředí člověka od pravěku k dnešku, nakolik jej člověk svými zásahy ovlivňoval i jak se s nimi příroda dokázala nebo nedokázala vyrovnat. Před lety mě zejména fascinovalo téma environmentálního kolapsu, kterým si prošly některé členité pískovcové oblasti severních a středních Čech na sklonku bronzové doby. Příkladem takového území je třeba Příhrazská vrchovina na Mnichovohradišťsku.

Od roku 2000 se intenzivně věnujeme dokumentaci archeologie krajiny pískovcových oblastí severních a severovýchodních Čech, do které v letních měsících zapojujeme také studenty vysokých nebo středních škol. V terénu jsou vyhledávány a podrobně dokumentovány historické petroglyfy a graffiti, objekty ryté, sekané nebo tesané v pískovcovém podloží a další archeologické stopy – například pozůstatky zaniklých sídel, cest, starých lomových areálů či historických hranic pozemků. Kromě několika sezón v Českém Švýcarsku a průběžné dokumentace na Českolipsku realizujeme dlouhodobý výzkum ve skalních městech Českého ráje. Za účasti studentů proběhlo od roku 2001 v CHKO Český ráj 18 sezón, kdy jsme zdokumentovali více než 21 tisíc objektů. Nejstarší petroglyfy pocházejí ze středověku. Na základě našich dosavadních poznatků předpokládáme v Českém ráji desítky objektů datovatelných do 13. až 16. století. Pozdně středověké petroglyfy se omezují na vyobrazení křížů, výzbroje apod. Dokumentovány byly také lomařské značky a erby. Jedním z nejcennějších objektů je pro nás metr vysoká schematizovaná postava zbrojnoše, držícího v levé ruce štít, kterou lze s opatrností datovat do druhé poloviny 14., nebo do 15. století. Pro srovnání, z 16. a 17. století známe ze skalních měst Českého ráje necelé čtyři desítky nápisů tvořených nebo datovaných letopočty. Nápisů z tohoto období, avšak bez bližší datace, jsme zdokumentovali mnoho desítek. Přesto jde o nepatrný zlomek oproti záplavě nápisů moderních, navíc s jinou informační hloubkou.

Co dnes dokážeme z historických skalních rytin vyčíst?

Dnes jsme zvyklí na internet a sociální sítě, kde lidé sdílejí prakticky vše. Nekonečné množství informací. Když se ale podíváme například do archivních pramenů časného novověku, dozvídáme se o lidské každodennosti nesrovnatelně méně. O tom, že někdo prodal svůj pozemek a za kolik, že skála na něm je neužitečná, přečteme si, jak dobře nebo špatně se hospodařilo. Jiné povahy jsou dokumenty týkající se sporů... Výpověď pramenů archeologických naše poznání významně rozšiřuje. Ale petroglyfy, nejčastěji nápisové, mozaiku našeho poznání o osídlení a hospodaření v krajině skvěle doplňují. Přinášejí nám také informace o přesném vedení hranic pozemků, revírů a panství, úkrytech obyvatel v neklidných dobách nebo počátcích turistiky. Zároveň se jedná o pramen velmi zranitelný. Pískovec podléhá klimatickým vlivům, petroglyfy zanikají tvorbou alumových solí nebo novodobým vandalstvím.

Vedle Českolipska a Českého ráje jste se po dobu 15 let věnovali také Jeskyni Na Špičáku na Jesenicku. O jaký projekt se jednalo v tomto případě?

Díky našemu zaměření na archeologii jeskyní a dokumentaci petroglyfů jsme byli vyzváni vedením Správy jeskyní ČR ke komplexnímu výzkumu nápisových souborů do Jeskyně Na Špičáku v českém Slezsku, nedaleko Jeseníku. Je jednou z nejstarších písemně doložených jeskyní ve střední Evropě. Její první popis pochází nejpravděpodobněji ze 70. let 15. století a vychází ze starších zprostředkovaných informací. Jeskyně vytvořená v mramorech je naprosto unikátní obrovským množstvím historických nápisů, kreseb a maleb. Stovky jich pochází z období rozmachu prospektorské a hornické činnosti v jesenicko-zlatohorském rudním revíru, spojené s vratislavskými biskupy a bohatými šlechtickými rody Fuggerů a Thurzů. Když zcela odbočím, jistě si vzpomenete na roli mocného Thurza v příběhu Alžběty Bathory.

To zní jako ráj pro vědce mnoha oborů.

Ano, sestavil jsem široký tým specialistů různých oborů včetně odborných restaurátorů. Díky nim se mimo jiné podařilo zachránit i unikátní renesanční malbu Adorace kříže. Jen pro vaši představu, od roku 2003 do roku 2010 jsme na 410 metrech podzemí zdokumentovali na 4000 historických objektů. Jde o veřejně zpřístupněnou jeskyni, kde již od sklonku 19. století probíhají prohlídky s průvodcem. Podrobné mapování na Špičáku jsme dokončili v roce 2018.

Zájemcům o archeologii je určena v českolipském muzeu řada akcí, další připravujete s Domem přírody Českého ráje. Jak velký důraz kladete na popularizaci archeologie ve své práci a jaké akce mohou zájemci o váš obor navštívit?

Po celou dobu existence našeho archeologického pracoviště se snažíme naši práci přibližovat také široké veřejnosti. Výjimečný byl v letech 2009 až 2013 německo-český projekt Život před 1800 lety, jehož součástí byly i letní dílny v Lužici. Velké oblibě se těšil Historicko-antropologický seminář, vzdělávací projekt muzea, do kterého jsme zapojili též řadu odborníků z dalších institucí. Našich přednášek se pravidelně účastnili zájemci i ze vzdálenějšího Rumburska, Mnichovohradišťska nebo Litoměřicka. Od roku 2018 se v měsíci říjnu každoročně zapojujeme do Mezinárodního dne archeologie. Novinkou od roku 2020 je projekt Archeologické léto, pořádané Archeologickými ústavy Akademie věd ČR v Praze a Brně ve spolupráci s dalšími archeologickými pracovišti. V minulém roce jsme nabídli exkurze na Českolipsku i v Českém ráji. Pod hlavičkou Domu přírody Českého ráje jsme s kolegy Lenkou Šoltysovou a Jiřím Bruthansem v roce 2017 zahájili cyklus interpretačních exkurzí Za pískovcovým fenoménem Českého ráje. Během půldenních nebo celodenních vycházek zaměřených vždy na jednu skalní oblast přibližujeme nejzásadnější fenomén Českého ráje – pískovec. Účastníkům tak území představujeme z pohledu geologie, geomorfologie, archeologie, historie, živé přírody a ochrany území ve světle nejnovějších poznatků.

Martin Weiss

MNICHOVOHRADIŠŤSKÁ ŠTAFETA

Dosavadní účastníci Mnichovohradišťské štafety: Ondřej Lochman - Eva Hajzlerová - Vladimír Čermák - Alena Hejlová - Jana Dumková - Jiří Skřivan - Ondřej Knobloch - Dana a Petr Novákovi - Miroslav Bobek - Pavel Vašíček

Festival svobody na gymnáziu aneb Musím se zeptat mámy, jak to tenkrát prožívali

Samet na školách je společný projekt organizace Post Bellum a spolku Díky, že můžem, jehož cílem je podpořit studenty, aby na svých školách připomínali revoluční rok 1989 a s ním spojené hodnoty, jako je svoboda a demokracie.

Této příležitosti se chopila skupina zaujatých studentů a studentek ze sexty, septimy a třetího ročníku našeho gymnázia. Už v říjnu jsme se odjeli inspirovat a školit do Post Bellum a během intenzivního workshopu studenti vytvořili základní kostru Festivalu svobody na GMH. To ještě netušili, že covidová situace jejich program několikrát naruší – přesouvaly se termíny, měnili se lektoři i celkový rozsah festivalu. Při přípravách studenti zapojili i rodinné příslušníky. Děkujeme místní tiskárně Duopress za vytištění potřebných materiálů, jiní doma tvořili typické symboly doby či společně vybírali ikonické písně. Všechny vývojové nesnáze jsme ustáli se ctí a festival, rozdělený do dvou částí, mohl v polovině listopadu proběhnout.

Den před státním svátkem zněla chodbami naší školy Marta Kubišová, Karel Kryl a další hudebníci spjatí se sametovou revolucí. Organizátoři festivalu rozdávali svým spolužákům a vyučujícím trikolory, v mnohých třídách se spontánně debatovalo o

událostech podzimu 1989 i 1939. Symbolicky jsme tak uctili Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva.

O týden později prošly čtyři třídy vyššího gymnázia dopoledním programem, který v on-line i prezenční formě zaštitovaly instituce jako Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity, Skautský institut, Knihovna Václava Havla, Transparency International ČR, Stužák či Street Law – Právnická fakulta Univerzity Karlovy. Studenti velmi aktivně řešili témata ryze sametová – četli knihy Václava Havla, diskutovali o dodržování lidských práv tehdy a dnes, interpretovali pojmy normalizace, disent, Charta 77. Došlo i na témata přesahová – proč je důležité (ne)chodit k volbám, korupční kauzy současnosti, působení médií. Každý si vyzkoušel i život v normalizačním Československu – hra Skautského institutu Kolik stojí čest? studentům umožnila projít si každodenními rozhodnutími éry komunismu. Žádná volba nebyla jednoduchá a černobílá, někteří skončili v emigraci, jiní ve vězení nebo třeba ve vysoké politické funkci. Studenti nadšeně testovali životy a hráli i několikrát, všichni se shodli, že hra je velmi vtáhla a přinutila je uvědomit si, jak mnohdy dramatická rozhodnutí byli nuceni dělat jejich prarodiče nebo rodiče.

Odměnou pro studenty-organizátory byl, vedle vlastních zážitků, dobrý pocit, že pomohli stvořit tak skvělou akci. Jejich spolužáci ten den odcházeli zaujatí, vzájemně zpracovávali vlastní pocity a velmi oceňovali těch pár hodin, které je vytáhly z lavic, a to, že prožili ve škole něco nového. Všichni teď doufáme, že Festival svobody zakoření a budeme ho pořádat každý rok.

Zuzana Morkusová,
Gymnázium Mnichovo Hradiště

Dojmy studentů

Aneta: Festival svobody je skvělá akce, je potřeba si připomínat, že demokracie není samozřejmost, a že se dá velmi jednoduše ztratit. Moc se mi líbila hra Kolik stojí čest?, ale byla jsem ráda, že je jen hra, některá rozhodnutí jsem ani dělat nechtěla, doufám, že snad ani nebudu muset.

Verča: Líbilo se mi, že jsem si připomněla informace o komunistickém režimu, také mi díky tomu vyvstalo spousta nových otázek, na které se chci zeptat doma rodiny a popovídat si o tom, jak se jim dříve žilo.

Marian: Bylo to super, dozvěděl jsem se spoustu nových a zajímavých věcí, například o situaci ve Velké Británii po odchodu z EU. Hra Kolik stojí čest? byla úžasná, hrozně se mi líbil i její fyzický rozměr (studenti dělali při „špatných“ rozhodnutích dřepy).

Anonym: Akce se mi líbila, na takové věci by se rozhodně nemělo zapomínat, musíme se poučit z dějin. Měli jsme příležitost vytvořit si na vše vlastní názor.

„Nouzový“ Mikuláš

Už druhý rok jsme zažili „nouzového“ Mikuláše. Škoda, že všechno bylo ořezané, méně připravené. Ale možná to setkání na náměstí mělo větší kouzlo. Děti byly víc napjaté, jestli Mikuláš dorazí, jestli ho uvidí, byl zkrátka vzácnější. A k tomu jsme ještě dostali z nebe nadílku sněhu, to přeci byla paráda!

Jako Jednota bratrská jsme s vámi byli rádi nejen na Mikuláše ale po celý rok 2021. Přejeme vám, abyste si vážili věcí, které se nedají koupit a jsou velmi vzácné – zdraví, rodiny, přátelství, úsměvu… Vše dobré do roku 2022.

Dana Nováková,
Jednota bratrská

Recitátorky vítaly občánky

Navzdory covidovým opatřením se v sobotu 4. prosince uskutečnilo na Městském úřadě v Mnichově Hradišti vítání nových občánků. Děti z 1. základní školy krásně zarecitovaly básničky k narození miminek a velmi se na tento slavnostní den těšily. Děvčata z 1. ročníku nic nepodcenila a opravdu se pečlivě připravila na tento jedinečný slavnostní okamžik.

Tímto bych dětem chtěla ještě jednou poděkovat za to, že se zúčastnily a potěšily všechny kolem sebe a nejvíc rodiče malých miminek, kterým vykouzlily úsměv na tváři. Už teď se těším na další vítání

nových občánků, které se uskuteční v březnu. Děkuji také rodičům recitátorek za skvělou spolupráci. **(av)**

Studenti zaznamenali příběhy sousedů

Závěrečná on-line prezentace projektu Příběhy našich sousedů Mladoboleslavsko se uskutečnila v pondělí 6. prosince. Za normálních okolností by se konala v aule mladoboleslavské Obchodní akademie. Pandemická situace organizátory přiměla zvolit formu distanční. I přesto se dá říci, že prezentace měla důstojný průběh a splnila svůj účel.

Čtyři týmy ze středních škol z Mladoboleslavska prezentovaly své pamětníky, jejichž příběh natočily a následně zpracovaly ve formě audio či videoreportáže. Jednalo se o studenty Gymnázia Mnichovo Hradiště, Pekařova gymnázia Mladá Boleslav a SOŠ a SOU Horky nad Jizerou. Tento projekt, který finančně podpořil Středočeský kraj, probíhal ve spolupráci s Muzeem Mladoboleslavska. To se podílelo na vytipování některých pamětníků a také na zhodnocení práce jednotlivých týmů.

Účastníci byli prostřednictvím prezentací či živým vstupem zástupců jednotlivých týmů seznámeni s životními příběhy Kristiny Patočkové z Přepeř u Turnova, Jaroslava Dvořáka z Mnichova Hradiště, Gerharda Horniga ze Střelče a Vladimíra Handlíka z Mladé Boleslavi.

Mnichovohradišťské týmy byly v letošním ročníku dva. První, Josefína Syslová, Adéla Blažková, Lenka Smutná, Vítězslav Salaba a Michal Kňourek, zpracovával životní osudy Kristiny Patočkové, pamětnice pocházející z česko-německé rodiny, která i se svou sestrou skončila po 2. světové válce po uvěznění matky v dětském domově. Druhý tým, Anna Mikšovská, Tereza Mulačová, Veronika Spolková, Adam Kraus a Matyáš Koutník, na příběhu Jaroslava Dvořáka mapoval osudy lidí ze zaniklých obcí kolem Ralska.

Práce jednotlivých týmů zhodnotil historik a knihovník Muzea Mladoboleslavska Jakub Procházka. Vedle zhodnocení věcného – tedy jak se podařilo studentům zachytit příběh, se zaměřil i na formální

Jeden ze dvou hradišťských týmů na výpravě v Ralsku s Jaroslavem Dvořákem.

stránku zpracování. Ať už se to týkalo reportáží či textu scénářů k nim. Celkově práci týmů shrnul takto: „Všechny týmy určitě splnily zadání. Povedlo se jim nejen logicky předat informace, které chtěl pamětník sdělit, ale také je zvládly zařadit do všeobecných historických souvislostí a kontextu.“ Také ostatní hodnotící nešetřili slovy chvály. Za Muzeum Mladoboleslavska promluvila ředitelka Kateřina Jeníčková, která vyjádřila vděčnost za spolupráci na projektu, a poznamenala, že ji považuje za důležitou pro zaznamenání historie regionu. Rovněž vznesla přání, aby tato spolupráce probíhala i v budoucnosti.

Součástí prezentace byly také pozdravy od pamětníků, které byly dopředu předtočeny. Pamětníci se až na jednu výjimku (Vladimír Handlík) prezentace nemohli zúčastnit. Kristina Patočková sdělila svoji životní zkušenost, že až poté, co se vdala, poznala, co je to rodina. A všem vzkázala, ať si váží rodiny (sama několik let strávila v dětském domově). Jaroslav Dvořák vyjádřil naději, že studenti, se kterými natáčel rozhovor, budou pokračovat v seznamování se s osudy lidí ze zaniklých vesnic v oblasti Ralska. Vladimír Handlík akcentoval svoji životní zkušenost, že je důležité se v životě za všech okolností chovat slušně a to dokonce i k nepřátelům.

Celou prezentaci moderoval koordinátor projektu za pořádající Post Bellum Michal Šimek. V závěru ocenil vzájemnou spolupráci všech zúčastněných. A poděkoval všem, kteří jakýmkoliv způsobem konání projektu podpořili. Středočeskému kraji za finanční podporu, Muzeu Mladoboleslavska za spolupráci, jmenovitě ředitelce Kateřině Jeníčkové, historikům Václavu Holasovi a Jakubu Procházkovi. Všem týmům a jejich vedoucím za spolupráci a také ředitelům zúčastněných škol za jejich morální podporu práce učitelů a studentů. Mladoboleslavské Obchodní akademii za ochotu umožnit v jejích prostorách konání závěrečné prezentace, byť se tam nakonec nekonala a mladoboleslavskému Signál rádiu za možnost zde natočit rozhlasové reportáže. Poděkování patřilo rovněž partnerům Post Bellum, kteří dlouhodobě podporují jeho práci na tomto projektu – Ministerstvu kultury a Ministerstvu školství.

Michal Šimek,
Post Bellum

Výcvikové centrum pro pečující

Charitní pečovatelská služba Mnichovo Hradiště působí v oblasti celého Mladoboleslavska. Během loňského roku pečovala o 191 klientů. Kolika lidem pomohla během celé své více než dvacetileté existence, se můžeme jen domnívat.

Pomoc pečovatelské služby byla vždy cílena na seniora či lidi s chronickým či zdravotním postižením, nyní chce rozsah své pomoci rozšířit na rodinné příslušníky či blízké, které se o takové lidi starají.

Činnost domácí péče je možné vykonávat za velké podpory města Mnichovo Hradiště. I díky tomuto přispění může vzniknout výcvikové centrum pro pečující osoby. Zde budou těmto zájemcům předávány informace a praktické rady pro zvládání dlouhodobé péče o osoby blízké. Jedná se o podporu pečujících při péči o své blízké a snaha o ulehčení jejich práce, zlepšení kvality života a pomoc při vytvoření bezpečného prostředí, ve kterém je jednodušší pečovat.

„Místnost bude vybavena zdravotním nábytkem a dalšími kompenzačními pomůckami k možnému vyzkoušení. Chod centra bude zajišťovat vedoucí střediska, která bude domlouvat individuální schůzky pečující osoby se sociální pracovnicí nebo pečovatelkou. Dále budou jednou za měsíc organizovány setkávání pečujících osob, aby si mohly vzájemně vyměňovat zkušenosti a také pod vedením kvalifikovaného pracovníka si osvojit techniky správné péče (hygiena, spánek či odpočinek opečovávaného),“ přibližuje Vladimíra Havránková, vedoucí Charitní pečovatelské služby v Mnichově Hradišti.

„Očekáváme, že zájem bude především z řad rodinných příslušníků již našich klientů terénní pečovatelské služby. Při našich pravidelných návštěvách tak poznáme, že i v době naší nepřítomnosti bylo o klienty správně postaráno“, dodává Havránková. **(eh)**

Adventní čas ve školce

Loňský advent byl opět poznamenaný koronavirem. Zpřísněná hygienická opatření znovu nedovolují rodičům ani jiným cizím osobám vstoupit do mateřské školy. Společné tradiční akce tedy musely být zrušeny, například: zpívání Berušek při rozsvícení vánočního stromu na náměstí, Mikuláš, čert a anděl v podání dětí ze Základní školy Studentská, vystoupení Berušek na vánočním jarmarku a v Domově Modrý kámen, adventní odpoledne a společné tvoření dětí s rodiči, návštěva a společné zpívání koled v kostele sv. Jakuba. Přesto se v naší školce snažíme, aby děti prožily krásný adventní čas.

Mikuláš, čert a anděl nás sice navštívit nemohli, ale paní učitelky pohotově zareagovaly a připravily pro děti zajímavou Mikulášskou cestu s plněním drobných úkolů. Na konci cesty děti čekalo překvapení v podobě krásných papírových chaloupek, plných zdravých dobrůtek. Celý týden byl ve znamení Mikuláše, čerta a anděla. Ve třídách si děti společně s učitelkami postavily peklíčka i nebíčka a děti si donesly převleky a hrály si na čertíky i andílky. Cvičilo se, kreslilo, vyrábělo, zpívalo, recitovalo a četly se pohádky s touto tematikou. Takže i přes omezení si děti tento týden náležitě užily!

Několikaletou tradicí naší školky bylo i zpívání Berušek v Domově Modrý kámen. Stejně jako vloni, i letos jsme bohužel tuto příjemnou akci museli zrušit. Rozhodli jsme se tedy, že radost můžeme zprostředkovat i jinak. V každé třídě děti vyrobily vánoční dekorace s tím, že je pošleme do Alzheimerového centra v Domově Modrý kámen, aby zpříjemnily pobyt zdejším klientům. Pevně věříme, že alespoň trochu potěšily.

Počasí přálo zimním radovánkám, takže si i děti ve školce na zahradě užívaly sněhovou nadílku. Na zahradě nám vyrostli i první sněhuláci. A všichni jsme moc doufali a přáli si, aby byly Vánoce konečně zase bílé! A pak už jsme si v každé třídě ozdobili vánoční stromeček a trpělivě čekali, jestli k nám dorazí Ježíšek s dárky.

Doufáme, že si všichni v našem městě užili příjemný a klidný adventní čas a kouzelné Vánoce a do nového roku přejeme především hodně zdraví, úspěchů a pohody!

Pavlína Bešíková,
Mateřská škola Jaselská

DNES SE PTÁ

Cílem rubriky DNES SE PTÁ je podpořit veřejnou debatu v Mnichově Hradišti a zprostředkovat občanům názory zastupitelů na aktuální témata.

Každý měsíc jedno politické uskupení, které má své zástupce v městském zastupitelstvu, položí otázku, na kterou následně vždy jeden zástupce za každou politickou stranu či hnutí odpoví. Každý měsíc tak čtenáře v tomto volebním období bude čekat zpravidla jedna otázka a čtyři odpovědi (za Žijeme pro Hradiště, ČSSD a SZ, ODS a ANO).

Příští měsíc se bude ptát ANO.

ODS

Jak řešit nevhodné a někdy přímo zakázané parkování vozidel znesnadňující průjezdnost ulic a komplikující práci úklidových a jiných služeb ve městě, které zároveň poškozuje ve značné míře chodníky a ztěžuje zásahy složek integrovaného záchranného systému?

Jana Šťastná (ANO)

Parkování se řeší v otázkách pro zastupitele asi nejčastěji. Důvodem může být skutečnost, že pálí bezesporu každého z nás, dokonce i chodce a cyklisty.

Nezřídka parkují auta nejen nevhodně, ale také nebezpečně. Projít třeba kočárkem po chodníku je nadlidský výkon. Naprosto stěžejní otázkou pak je průjezd složek integrovaného záchranného systému. Nevím, zda pokuty, které jsou v rozmezí 500 až 2500 Kč něco řeší. Dnes a denně jsem svědkem toho, že lidé parkují před DS Kohoutek. Třeba když vysypávají tříděný odpad v ulici Jana Švermy. Ano, pokud by šlo „pouze“ o úklid města, znemožnění vývozu popelnic, znemožnění vjezdu na pozemek a podobně, tak tady je asi výše pokuty na místě. Ale co v případě, že jde o požár a nutný příjezd sanitky? Tady je pak sankce naprosto směšná. Začala bych možná u posílení městské policie, aby byly kontroly průjezdnosti a nevhodného parkování, potažmo dokonce ničení obrubníků a podobně, razantně řešeny.

Určitě bych problematiku nevhodného parkování viděla v dostatku parkovacích míst. Například do školky v Jaselské ulici se v inkriminovanou dobu ráno a odpoledne vůbec nevyplatí vozem jezdit. Možnost zaparkování je tristní.

Na některé plochy bych dala povinnost označit čas, kdy vozidlo na parkovací místo dorazilo. Jdete si pro dítě do školky? V pořádku, ale mělo by vám stačit 15 až 30 minut. Pokud pak máte jiné pochůzky, automobil přeparkujte. Zamezilo by se tím také odstavení sezónních vozů, jako jsou obytná auta a podobně. A opět se dostáváme k otázce, že pokud bude povolena nová výstavba, mělo by se počítat i s budováním parkovacích míst. Například v Praze novostavbu bez parkovacího stání už v podstatě nepořídíte.

A co dodat? Pokud nemusíte, do centra nevyjíždějte. Parkovací stání nejsou nafukovací, naopak obyvatelstvo se stále rozrůstá. Zkuste využít třeba sdílená kola, která se v našem městě na jaře opět objeví.

Jiří Plíhal (ŽpH)

Začnu tím , že právo na parkovací místo nepatří mezi základní lidská práva a neřeší ho Listina základních lidských práv a svobod. A další základní skutečnost je, že svoboda něco vlastnit – automobil – s sebou nese i povinnost se o něj postarat a dodržovat pravidla , která s vlastnictvím souvisejí. Svoboda je poznaná nutnost – ne anarchie.

Tazatel použil v otázce slovo nevhodné a někdy i zakázané. Myslím, že pokud je parkování nevhodné, je takřka stoprocentně v rozporu se zákonem! Prosím, všichni obyvatelé Hradiště, zopakujme si učivo autoškoly a přečtěme si v zákoně, kde se nesmí zastavit a stát. Myslím že velká řada z vás se bude divit a kroutit hlavou.

Pak si samozřejmě položíte otázku: A kde mám tedy parkovat?!

1. V první řadě tam, kde to není zakázané. 2. Ve druhé řadě parkuji tak, abych nepřekážel. Používám selský rozum, tedy pokud jsem jím byl obdařen. Když už vedle mě nezůstanou dva jízdní pruhy o šířce 3+3 metry, tak ale aspoň ať kolem může projet popelářské auto, pluh, hasiči, ať se sanita může dostat ke vchodu do domu. Nezablokuji křižovatku, nestojím v protisměru na chodníku, protože si jdu jen pro kafe. Nechovám se jako nekulturní neandrtálec a přemýšlím nad následky svého konání. 3. Majitelé rodinných domků v Hradišti, speciálně vy, kteří máte třeba i dva vjezdy na zahradu: Proč parkujete svoje auta na komunikaci? To je fakt taková práce si tu bránu otevřít?

Co může udělat město? Plocha městských pozemků je omezená. Asi nechceme mít místo zeleně betonovou džungli. Při rekonstrukcích městských komunikací se město snaží počet parkovacích míst udržovat, a pokud to jde, třeba i navyšovat. Postavit parkovací dům? A budete ochotni platit za měsíc třeba 2000 korun za parkovací stání? A ten parkovací dům nebude hned vedle vchodu do vašeho domu. Další možnost je zavedení modrých zón, ale zase to zaplatí občané a bude nutné to vymáhat a kontrolovat. Mluvili jsme i o zjednosměrnění ulic, což by ale jen legalizovalo současný stav. Ve většině obousměrných ulic ve staré zástavbě se totiž parkuje v rozporu se zákonem (viz výzva k samostudiu). A poslední možnost města je, na místech, kde občané parkují opravdu „na hulvátka“, ničí chodníky, brání průjezdu, zaúkolovat městskou policii, aby přestala těmto řidičům domlouvat a začala je prostě pokutovat. Takových míst je jako prstů na jedné ruce a pravidelným dohledem se asi dají řidiči odnaučit svojí bezohlednosti.

Myslím si, že parkování našich plechových miláčků přesně odráží povahu každého řidiče, který zaparkuje. Poloha auta přesně říká, jaký jsem člověk a jak se chovám k okolní společnosti. Od toho, že ji respektují, až po to, že jí naprosto pohrdám.

Petr Havel (ODS)

Tato otázka by se dala položit i jinak. Proč kompetentní orgány a osoby zavírají před tímto problémem oči?!

Proč budujeme nové chodníky a ulice s vyhrazenými parkovacími místy? Stejně každý parkuje tam, kde uzná, že je to pro něho výhodné, jelikož je to nejblíže cíli jeho nákupu, návštěvy nebo trvalého bydliště, a to bez ohledu na dopravní značení nebo zákon o pozemních komunikacích. Proč město buduje nové náměstí, když je to v určité hodiny jedno velké parkoviště s auty zaparkovanými výše popsaným způsobem. Lidé při pohybu po náměstí musí zbytečně dbát zvýšené opatrnosti před auty a bojí se zastavit a pokochat se pohledem třeba na velmi pěkně restaurovanou sochu nebo krásný vánoční strom.

Město vsadilo na slušnost a ohleduplnost řidičů, ale to se bohužel ne vždy setkalo s pochopením. Od hasičů vím, že průjezd některými ulicemi a křižovatkami (mimo hlavních) je díky bezohlednému parkování některých řidičů pro tyto složky zcela nemožný. Mohu nabídnout desítky příkladů, protože jsem denně v ulicích. A chodníky?! Ideální místo pro parkování! Hlavně ty nové a zrekonstruované! Nejen že jsou porušována pravidla silničního provozu, ale jsou parkováním poškozovány a město opravami přichází o značné finanční prostředky. To nemluvím o tom, že maminky s kočárky musí často sjíždět do vozovky, protože je chodník neprůchozí. Při opravách chodníků a ulic se setkáváme i s tím, že nám arogantní řidič vjede téměř na záda, přestože máme pracovní místo řádně označené. Někteří nerespektují ani uzavírku rekonstruované ulice a při jejich průjezdu dochází k poškozování našich pracovních strojů. Taková je každodenní realita v ulicích našeho města.

Je nutné věnovat těmto problémům náležitou pozornost. Pokud nebude fungovat důsledný kontrolní mechanismus, obava z pokut jako v Mladé Boleslavi, bude dost těžké neukázněné řidiče přesvědčit o tom, že mají dodržovat pravidla silničního provozu a chovat se k ostatním ohleduplně. Asi by pomohly i informace z jiných měst, jak tento problém řeší, a vzít si z nich to, co lze v našem městě využít. Do té doby si budou místní i přespolní řidiči dělat v našem městě, co chtějí.

Všem slušným a ohleduplným Hradišťákům přeji do nového roku vše nejlepší, hodně zdraví a děkuji jim za jejich slušnost.

Miroslav Kolomazník (ČSSD a SZ)

Nevhodné parkování vozidel znesnadňující průjezdnost vozidel dopravní obsluhy je projevem neznalosti či dokonce arogance některých řidičů motorových vozidel. A to zejména, pokud se pár metrů od místa nevhodného stání nabízí možnost bezpečného parkování bez omezení provozu.

Zákon č. 361/2000 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích, v §25 jasně stanovuje povinnost při stání zachovat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně tři metry pro každý směr jízdy. Pokud by policie striktně vymáhala dodržování tohoto ustanovení, to znamená 3+3 metry mezi stojícími vozidly na obou stranách pozemní komunikace nebo mezi zaparkovaným vozidlem a protějším okrajem vozovky, nebylo by možné beztrestně zaparkovat vozidlo ve většině postranních ulic nejenom našeho města nebo by tyto ulice musely být průjezdné pouze v jednom směru jízdy. I když se podobná opatření již připravují k zavedení v některých částech Mnichova Hradiště, není toto řešení možné uplatnit všude. Podobně není možné uplatňovat zvykové právo neomezeného parkování před vlastním domem.

Žádné opatření nemůže nahradit naši ohleduplnost k řidičům rozměrnějších vozidel, kteří musí zajišťovat různé služby, nezbytné pro chod města. Při každém zajíždění vozidla k okraji pozemní komunikace bychom si proto měli uvědomit, zda svým parkováním nebudeme někomu omezovat průjezd.

Nejjednodušším řešením problému nevhodného parkování může být umísťování dalších svislých a vodorovných dopravních značek, například žluté souvislé čáry namalované na obrubníku chodníku. Takové striktní vymáhání zákazu stání by však vedlo k dalšímu omezování chybějících parkovacích míst ve městě. Někdy pomůže vyřešit situaci jenom zaparkování vozidla co nejblíže k okraji vozovky. Nevhodné je také parkování v těsné blízkosti křižovatky, v některých zatáčkách či v protisměru. O parkování na chodníku či silniční vegetaci je zbytečné se zmiňovat.

Tučné pokuty a odtahy vozidel jsou určitě účinným opatřením, pro některé bezohledné řidiče opakovaně se dopouštějících těchto přestupků, však neznamenají nepřekonatelnou překážku. Možná by v těchto výjimečných případech byl vhodnější postih viníka nařízením pracovní směny například ve vozidle popelářů nebo v zametacím voze. Přimlouval bych se za kultivovanou kampaň v místních sdělovacích prostředcích, například v Kamelotu, Echu či umístění vtipných tabulí v místech, kde se řidiči častěji dopouštějí podobných přestupků. Účinná by mohla být i dopravní akce městské policie, při které by umísťovala „výchovné kartičky“ na špatně zaparkovaná vozidla. Možná pomůže i tato anketa na stánkách Kamelotu.

Za některé problematické situace však nemohou jenom řidiči sami, ale také třeba nevhodný projekt. Chtěl bych upozornit na jedno takové místo, které podle mě bylopřed nedávnem nevhodně upraveno. Jedná se o průjezd ulicí V Cestkách mezi křížením s ulicí Sadovou a Na Výsluní. Zde bylo vybudováno široké parkoviště pro kolmé stání od mateřské školy až k prvnímu panelovému domu a pokud současně stojí vozidla i na opačné straně ulice, mají problém tímto místem projet dva osobní automobily proti sobě. Pokud to jde, nechá se vyhnout vjetím na parkoviště. Pokud je parkoviště plné, musí jedno vozidlo zastavit v křižovatce ulic Jaselská a Na Výsluní s ulicí V Cestkách. Řešením by byl zákaz podélného parkování na ulici v Cestkách mezi ulicí Sadová a Na Výsluní. Určitě by se situace zpřehlednila, ale zmizí tím zase několik potřebných parkovacích míst na sídlišti. Přitom však stačilo, aby projektant nepatrně zúžil trávník na konci parkoviště s kolmým stáním ve směru do ulice Jaselská a dvě vozidla by se zde vedle sebe pohodlně vešla a úbytek několika metrů čtverečních trávníku na okraji pozemní komunikace by neznamenal výrazný zásah do sídlištní vegetace. Časté komplikace zde vznikaly při nedávném uzavření průjezdu ulicí Svatopluka Čecha. Po rozšíření bytové výstavby na polích u čerpací stanice Shell s napojením ulice V Cestkách na komunikaci č. 268 bude tento problém se zbytečným omezením průjezdností ulice V Cestkách nutné vyřešit.

Stolní tenisté v polovině soutěže na 6. místě

Druhý prosincový týden se odehrálo v mnichovohradišťské sokolovně poslední 14. kolo 3. ligy skupiny B, ve kterém se domácímu týmu postavilo družstvo Lokodepo Liberec.

Začátek utkání patřil domácím, když po vyrovnaných čtyřhrách odskočili do vedení 4:1 především díky výhře domácího kapitána Stránského nad obranářem Bradáčem. Lokodepo však kontrovalo. Náhradník Louda dokázal porazit jak Šimečka, tak i Stránského a stav byl po polovině odehraných utkání 5:5. V druhé polovině měli herní převahu hosté. Domácí za stavu 7:9 museli poslední dvě utkání vyhrát, pokud chtěli přemýšlet nad nějakým bodovým ziskem. A to se Bukovskému i Kolářovi povedlo. Konečná remíza byla zasloužená a bod navíc má ve vyrovnané tabulce, kde je rozdíl mezi třetím a jedenáctým místem tři body, cenu zlata. Druhá půle soutěže tak bude ještě hodně zajímavá.

15. a 16. ledna sehrají Mnichovohradišťští utkání za svými stoly s SKST Liberec C a D od 14, respektive 10 hodin.

SMH A – Lokodepo Liberec 9:9. Domácí: Stránský 1:3, Šimeček 1:3, Kolář 3:1, Bukovský 3:1, čt. 1:1. Hosté: Batthyány 2:2, Louda 2:2, Šilhán 1:3, Bradáč 3:1, čt. 1:1

Jan Mareš,
TJ Sokol Mnichovo Hradiště

Okresní mládež změřila síly v Mnichově Hradišti

V sobotu 4. prosince se za přísných protiepidemických opatřeních uskutečnil třetí ze série šesti regionálních bodovacích turnajů okresního poháru mládeže ve stolním tenise v mnichovohradišťské sokolovně. Pětadvacet účastníků bylo rozděleno do čtyř divizí. Divize A a B hrály své utkání na hlavním sále, zatímco C a D v herně stolního tenisu.

Z 25 závodníků patřila skoro polovina domácímu oddílu, konkrétně dvanáct. A to ještě tři chlapci museli turnaj vynechat z důvodu nařízené karantény. Divize D tak byla složena až na výjimku v podobě boleslavské Elišky Sedláčkové domácími odchovanci. Zlato si jednoznačně vybojoval Toník Hluchý před Jirkou Duškem a Pepčou Alnatourem, který společně s Adámkem Kandráčem,

jenž skončil šestý, absolvoval svoji premiéru na pingpongových kolbištích. Kluci si zaslouží obrovskou pochvalu za bojovnost a předvedené výkony. Vzhledem ke svému věku mají před sebou slibnou kariéru. Čtvrté místo pak uhrál Filip Novotný, který nedokázal do turnaje přenést zlepšující se výkony z tréninkových jednotek.

V divizi C si nejlépe vedl David Štolovský ze Sokola Kosmonosy. Stříbro, respektive bronz pak získali Kuba Matoušek z Bělé, potažmo domácí Martin Beran. Martin Zikmund uhrál 5. místo.

Postup do nejvyšší divize si v Béčku vybojoval i přes jedno zaváhání Martin Dlouhý z TJ Auto Škoda Mladá Boleslav. Domácí borci brali třetí a páté místo v podání Matouše Koťátka a Petra Frinty.

V nejvyšší A divizi měl náš klub tři želízka v ohni. Honzovi Kasalovi se vůbec nedařilo a bez výhry obsadil sedmou příčku. Štěpán Matějů zahrál svůj turnajový standart a obsadil šesté místo. Úderově a fyzicky však má na lepší výsledky, stačí ještě zapojit hlavu a nemít vše na salámu. Hezké čtvrté místo vybojoval Matěj Šumera. Týdenní tréninková absence se na začátku projevila, nicméně Matějova příkladná bojovnost to vyrovnala. V koncovce 5. setu dokázal odvrátit šest mečbolů Jirky Smékala a zápas o čtvrté místo dovedl k vítěznému konci. Stal se tak nejlepším mladším žákem U13.

O vítězství v turnaji rozhodlo utkání Šálený – Veselý, kde za delší konec lana tahal tentokrát kosmonoský odchovanec Michal Veselý. Petr Šálený ze Sokola Březno se musel po třítýdenním tréninkovém výpadku smířit se stříbrem. Bronz vybojovala s přehledem Simona Stachová z TTC Bělá pod Bezdězem.

Jan Mareš,
TJ Sokol Mnichovo Hradiště

HISTORIE

Tvorbu mnichovohradišťského malíře a fotografa Bedřicha Ženíška znají i v Itálii

V roce 2020 přišel do našeho muzea dopis z italského města Trento (Trident). Místní umělecko-historické muzeum sídlící na hradě Buonconsiglio, což je nejvýznamnější světská historická památka tohoto kraje, se na nás obrátilo s žádostí o informace o Bedřichu Ženíškovi. Tato poněkud překvapivá prosba nám byla ovšem posléze podrobně vysvětlena.

Trentinské muzeum pořádalo výstavu s názvem Světla a stín – Fotografické vzpomínky na rodinu Thunů. Šlechtický rod Thunů totiž z této oblasti v dnešní severní Itálii, v Jižním Tyrolsku, pochází, je zde doložen již v 11. století. Mezi vystavovanými fotografiemi bylo i několik, jejichž autorem byl mnichovohradišťský malíř a fotograf Bedřich Ženíšek (1872–1930). Jak je to možné?

Vysvětlení je poměrně jednoduché. Příslušník rodiny Thunů, František de Paula Maria hrabě Thun-Hohenstein (1868–1934) byl v letech 1902–1905 v Mnichově Hradišti okresním hejtmanem. V té době zde také se svou rodinou žil v domě čp. 158 v ulici V Lípách. Podařilo se nám potvrdit, že v Mnichově Hradišti se mu narodil v roce 1904 syn František. Kromě něho měl František Thun se svou ženou Marií Terezií Thun-Hohensteinovou (1880–1975), pocházející z tyrolské rodové větve, další dvě děti – syna Zdenka, narozeného v roce 1901 a dceru Josefínu, narozenou v roce 1903. Svatba manželů Thunových proběhla v roce 1899 právě v Tridentu.

František Thun patřil k děčínské rodové větvi. Narodil se v Praze, vystudoval práva na Univerzitě Karlově a v roce 1892 vstoupil do státní služby. Působil na různých postech a místech, například v Praze, ve Vídni, v dalmatském Zadaru, byl úředníkem na českém místodržitelství, pracoval na ministerstvech orby, kultu a vyučování, vnitra, byl také poslancem českého zemského sněmu, zastával různé další posty a funkce. V Mnichově Hradišti působil například také jako komisař městské spořitelny. Velmi pěkně o něm píše ve svých vzpomínkách i František Mendík: „Hrabě Thun byl uhlazeného vystupování a vlídností svou za krátko vyrovnal dosavadní spory hejtmanství s obcí a stal se vbrzku velice oblíbeným. Manželka jeho byla rodilou Italkou, ale naučila se v Hradišti dosti dobře česky, tak že mohla bez obtíží s manželem svým navštěvovati zábavy ve městě. Učitelem češtiny ji byl řídící učitel dívčí školy František Bablich. Hrabě Thun bydlel v poschoďovém domě novém proti zámecké zahradě a měl svolení hraběte Waldsteina, že může volně používati zámeckou zahradu…“ V době, kdy hrabě Thun pobýval v Mnichově Hradišti, měl zde Bedřich Ženíšek fotoateliér a hraběte Thuna i s rodinou několikrát vyfotografoval.

Do Itálie jsme tedy poslali materiály o Bedřichu Ženíškovi a některé další jeho fotografie. Pozvání k návštěvě výstavy jsme nevyužili, ale obdrželi jsme katalog, kde byly Ženíškovy fotografie i jeho podobizna otištěny. A tak i obyvatelé Jižního Tyrolska znají jméno našeho občana Bedřicha Ženíška.

Jana Dumková,
Muzeum města Mn. Hradiště

František Thun na snímku B. Ženíška.

Katalog výstavy Světla a stín.

Snímek Bedřicha Ženíška do katalogu výstavy poskytlo Muzeum města MH.

Recenze knihy Povstalci a odsouzenci

Kat Jan Mydlář popravil 21. června 1621 dvacet sedm mužů – smrt tří pánů, deseti rytířů a sedmnácti měšťanů na Staroměstském náměstí v Praze byla důsledkem prohraného stavovského povstání a zároveň důrazným varováním nekatolíkům ze strany českého krále Ferdinanda II. Události vymezené defenestrací provedenou 23. května 1618 a bitvou na Bílé hoře, ke které došlo 8. listopadu 1620, i rozsudek nad rebely, byly pro současníky mementem. Pro jejich potomky znamenaly dějinné trauma, posléze se staly předmětem dějezpytného bádání historiků, námětem literárních děl i rozhlasové, televizní a filmové tvorby. Tzv. druhý život popravených se neodvíjel stejně. Několik mediálně proslulých – Jáchym Ondřej Šlik, Václav Budovec z Budova, Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic, Jan Jesenius – se „dočkalo“ mnoha odborných studií a knižních monografií.O většině potrestaných však dosud bylo známo málo informací. Tato skutečnost již neplatí, neboť byla vydána publikace s názvem Povstalci a odsouzenci – osudy 27 obětí staroměstské exekuce.

PhDr. Jan Kilián nejprve zasazuje dobové události do zemského a evropského kontextu. Posléze, dle pořadí v jakém byli odsouzení postupně povoláni k výkonu exekuce, pojednává v jednotlivých textových medailonech o jejich rodových i rodinných kořenech, kariéře, majetkových poměrech a politické angažovanosti v době před povstáním i během průběhu vzpoury. Analyzuje soudní proces a popisuje závěrečné chvíle pozemského bytí odsouzených, jakož i životní peripetie jejich blízkých v pobělohorských časech. Publikuje informace, jejichž pomocí lze uvažovat nad některými dosud tradovanými mýty a zároveň posuzovat nově přezkoumané reálie. Například v souvislosti s vykonáním trestu na Prokopu Dvořeckém z Olbramovic nabízí námět ke kritickému zamyšlení – Dvořecký dle dobového svědectví údajně odešel směrem k přihlížejícím a jednomu z nich měl podat pamětní korunovační minci krále Fridricha Falckého. Popravčí lešení však bylo obklopeno vojáky Valdštejnova pluku, kteří měli zamezit jakýmkoliv verbálním i teatrálním projevům odsouzených… V biogramu věnovaném Kryštofu Harantovi z Polžic a Bezdružiclze v souvislosti s dokázanou nepřítomností (dříve tradovaný opak) Albrechta z Valdštejna při Harantově zatčení na hradě Pecka, ocenit absenci zmínky o spíše historické anekdotě o ulétnuvším klobouku a s tím spojeného citátu, který měl zaznít vůči pozdějšímu generalissimovi císařských vojsk. Autor se také nesnaží spekulativně vyplnit torzovitost archivních pramenů a kapitoly o nejméně mediálně známých z dvaceti sedmi „českých pánů“ ponechává v nevelkém rozsahu, byť plně kompaktní. Přínosná je Kiliánova částečná polemika s PhDr. Josefem Petráněm, autorem knihy Staroměstská exekuce (aktualizovaně vydána v letech 1972, 1985 a 1996). Zásluhou důkladného studia mnoha archivních fondů nově vykládá některé jeho dříve zdánlivě nezpochybnitelné závěry, které nyní nabývají odlišnou společenskou a sociální konotaci – týkají se například výše dosaženého věku Kašpara Kaplíře ze Sulevic a Jindřicha Otty z Losu. Zároveň však svému kolegovi vzdává úctu. Publikace obou historiků jsou mimořádné, přestože časový odstup od jejich napsání (několik desítek let) dokazuje posouvání hranice možností a výsledků badatelství.

Text knihy je doplněn obsáhlým souborem poznámek, množstvím černobílých a barevných fotografií významných uměleckých děl, aktuální podoby hradních a zámeckých sídel i měšťanských domů jejich popravených vlastníků. Závěr hlavní části publikace tvoří celkový přehled exekuovaných. Z údajů tabulky je patrné, že za vzpouru zaplatilo životem dvacet sedm společensky, ekonomicky, etnicky, sociálně i lidsky odlišných mužů, které ve zlomový okamžik, s výjimkou jednoho, spojovala nekatolická víra. Všichni spíše byli plnoprávnými obyvateli zemí Koruny české než „českými pány“ a PhDr. Jan Kilián ve své knize předkládá precizní přehled jejich životních příběhů a osudů pohledem doby, ve které se popsané události odehrály… Vždyť jeho kniha může rozhodnout o definitivním překonání údajného pobělohorského traumatu.

PhDr. Jan Kilián: Povstalci a odsouzenci – osudy 27 obětí staroměstské exekuce, NLN, Praha 2021

Stanislav Vaněk

CHODÍM PO MĚSTĚ

MINIRUBRIKA LIBUŠE VONÁSKOVÉ O VĚCECH KOLEM NÁS

Milí spoluobčané, vklouzli jsme do roku 2022, který bude prověrkou všech novot na našem náměstí. Už teď je vidět, že například socha Václava Budovce je na správném místě a že zastávky autobusů před městským úřadem jsou funkční. A to ostatní? No, uvidíme! Mně osobně nevyhovuje jednotné dláždění celého prostoru. Připadá mi příliš hrubé pro pěší chůzi. Jenže já jsem stará křehotinka, takže moje úsudky nejsou směrodatné.

A navíc, podstatné je spíš to, že doufáme v lepší dýchání, aby nám zdraví sloužilo! Za to vše díky tam nahoru!

Víte, kdo byl trozkolezec?

Vysvětlení najdete v č. 4/2021 vlastivědného sborníku Od Ještěda k Troskám, které vyšlo v prosinci.

Autor stejnojmenného článku, mladoboleslavský historik PhDr. Ladislav Futtera se v něm zabývá postavou troskovického nádeníka a doškáře Josefa Zemana, který na počátku 20. století pro pobavení turistů a návštěvníků hradu vylézal na takřka nepřístupnou věž Pannu, a dokonce zde předváděl akrobatické prvky. Stejný autor se na základě novinových zpráv vyjadřuje také k otázce utonutí prince Kamila Rohana. Uvádí na pravou míru některé tradičně přejímané informace, jež jste si mohli přečíst v čísle minulém.

V rámci seriálu představujícího obce našeho regionu přináší sborník velmi čtivý text o Přepeřích u Turnova z pera Mgr. Pavla Jakubce, ředitele okresního archivu v Semilech. Pracovník muzea v Železném Brodě Mgr. David Řeřicha se ve své studii věnuje životu a dílu dr. Josefa Kalfuse. Tento železnobrodský rodák, finančník a politik zastával post ministra financí jak v době první republiky, tak také po Mnichovu i v době protektorátu. Byl zapojen do protifašistického odboje, přesto po válce prožíval nelehké chvíle. Milovníky přírody jistě zaujme článek Ing. Mileny Roudné o památných stromech rostoucích v lesích Českého ráje, například u Maníkovic, u rybníka Oběšenec či v žehrovské oboře. Mnichovohradišťsko se připomíná historií Budovcova pomníku a výstavou děl Josefa Marka. Vedle těchto rozsáhlejších článků přináší sborník řadu dalších zajímavých textů a informací.

Jana Dumková

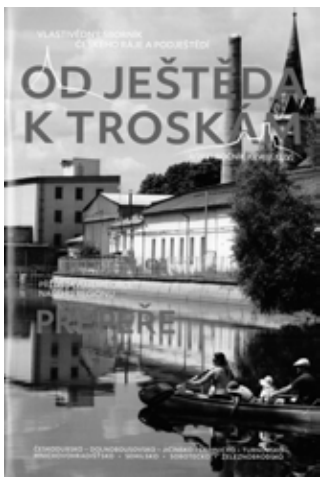

Vichřice polámala lípu Vincence z Valdštejna

Při velké vichřici, která se městem prohnala 21. října, byla poničena dominantní lípa velkolistá stojící naproti vozové bráně v areálu Státního zámku Mnichovo Hradiště. Traduje se, že tato lípa byla zasazena v roce 1759 na počest svatby hraběte Vincence z Valdštejna s hraběnkou Sofií, rozenou ze Šternberka, měla by tedy být stára 262 let. Vozová brána a její okolí byly na necelý měsíc z bezpečnostních důvodů uzavřeny.

Strom vyrostl jako rozdvojený zhruba tři metry nad zemí, a právě jeden z kmenů se při vichřici zlomil ve výšce jednoho metru nad hlavním kmenem, kde byla dutina. Druhý kmen zůstal neporušený. Z hlediska statiky byl však strom najednou velmi nestabilní, a proto bylo třeba provést průzkumy a následné speciální ošetření tak, aby lípa mohla být zachována. Z posudků vyplynulo, že síla obou rozdvojených kmenů je natolik velká, že budou ošetřeny metodou korunkového řezu, který je nejpodobnější přirozenému zlomu, tak aby se strom brzy zotavil a vytvořil náhradní korunu. Kmen lípy byl tedy 18. listopadu ošetřen a na jaře by měl obrazit novými větvemi. Následně bude muset být zhruba každých pět let ošetřován, aby vytvořil novou bohatou korunu. Uvažuje se také o dendrologickém průzkumu na zjištění přesného stáří lípy, ale ten připadá v úvahu, až po zotavení stromu.

Lípa by měla za pár let svojí monumentálností opět zkrášlovat vstup od vozové brány do zámeckého parku.

Soňa Švábová, NPÚ,
Státní zámek Mnichovo Hradiště

Kamelot:
zpravodaj města
Mnichovo Hradiště

zapsán do evidence periodického tisku
Reg. č.: MK ČR E 19893
číslo 1/2022, náklad 4070 ks
vychází 1. ledna 2022
jako měsíčník vydává město Mnichovo Hradiště,
Masarykovo náměstí 1,
295 21 Mnichovo Hradiště
IČ: 00238309
Šéfredaktor: Mgr. Martin Weiss
telefon: 606 635 289, email: kamelot@mnhradiste.cz

SVOZOVÝ KALENDÁŘ ODPADŮ Z DOMÁCNOSTÍ

2022

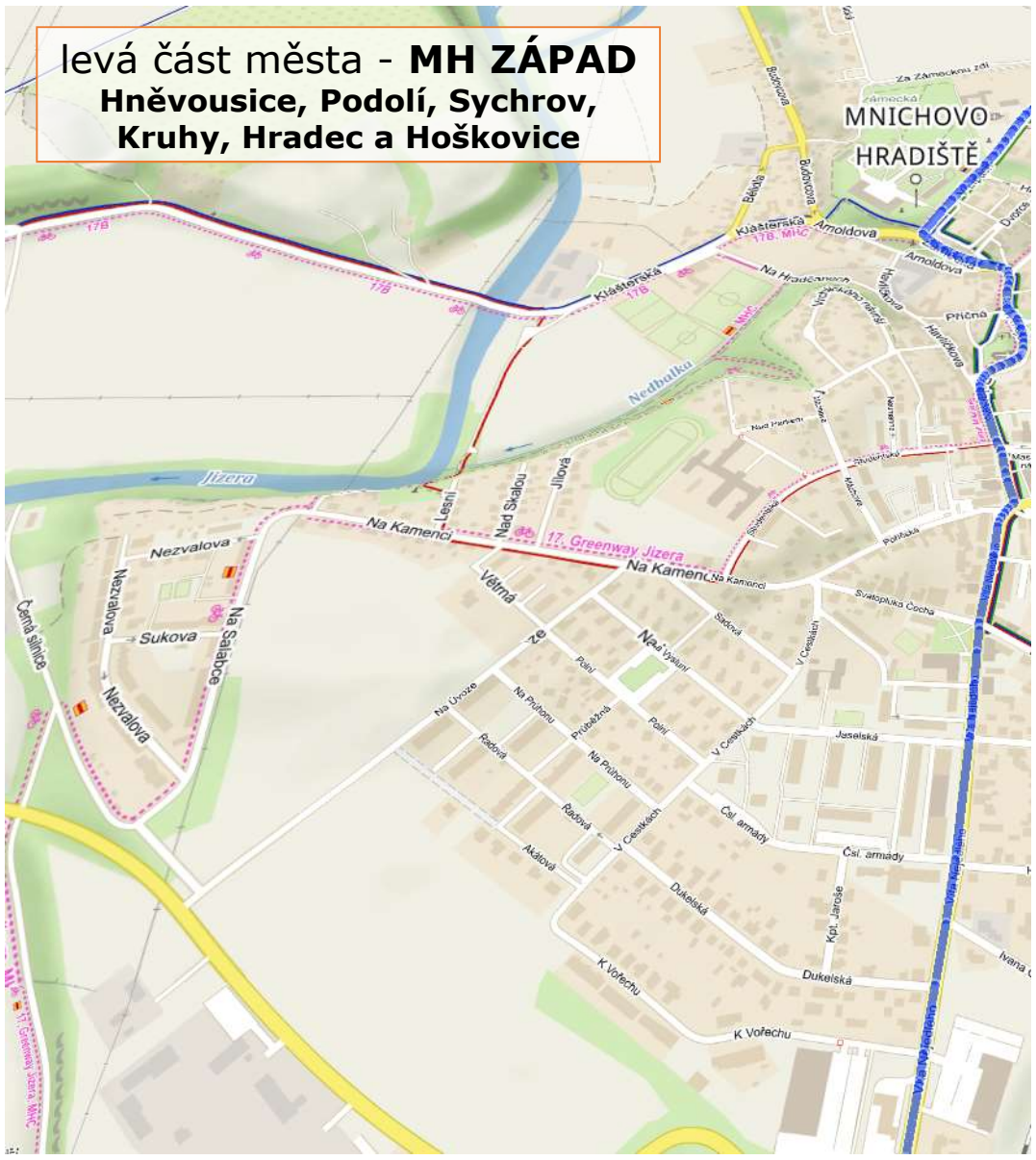

LEDEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
	27	28	29	30	31	1	2
L	3	4	5	6	7	8	9
S	10	11	12	13	14	15	16
L	17	18	19	20	21	22	23
S	24	25	26	27	28	29	30
L	31	1	2	3	4	5	6

ÚNOR

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	31	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13
L	14	15	16	17	18	19	20
S	21	22	23	24	25	26	27
L	28	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13

BŘEZEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	28	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13
L	14	15	16	17	18	19	20
S	21	22	23	24	25	26	27
L	28	29	30	31	1	2	3
S	4	5	6	7	8	9	10

DUBEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	28	29	30	31	1	2	3
S	4	5	6	7	8	9	10
L	11	12	13	14	15	16	17
S	18	19	20	21	22	23	24
L	25	26	27	28	29	30	1
S	2	3	4	5	6	7	8

KVĚTEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	25	26	27	28	29	30	1
S	2	3	4	5	6	7	8
L	9	10	11	12	13	14	15
S	16	17	18	19	20	21	22
L	23	24	25	26	27	28	29
S	30	31	1	2	3	4	5

ČERVEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	30	31	1	2	3	4	5
L	6	7	8	9	10	11	12
S	13	14	15	16	17	18	19
L	20	21	22	23	24	25	26
S	27	28	29	30	1	2	3
L	4	5	6	7	8	9	10

ČERVENEC

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	27	28	29	30	1	2	3
L	4	5	6	7	8	9	10
S	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
S	25	26	27	28	29	30	31
L	1	2	3	4	5	6	7

SRPEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	1	2	3	4	5	6	7
S	8	9	10	11	12	13	14
L	15	16	17	18	19	20	21
S	22	23	24	25	26	27	28
L	29	30	31	1	2	3	4
S	5	6	7	8	9	10	11

ZÁŘÍ

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	29	30	31	1	2	3	4
S	5	6	7	8	9	10	11
L	12	13	14	15	16	17	18
S	19	20	21	22	23	24	25
L	26	27	28	29	30	1	2
S	3	4	5	6	7	8	9

ŘÍJEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	26	27	28	29	30	1	2
S	3	4	5	6	7	8	9
L	10	11	12	13	14	15	16
S	17	18	19	20	21	22	23
L	24	25	26	27	28	29	30
S	31	1	2	3	4	5	6

LISTOPAD

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	31	1	2	3	4	5	6
L	7	8	9	10	11	12	13
S	14	15	16	17	18	19	20
L	21	22	23	24	25	26	27
S	28	29	30	1	2	3	4
L	5	6	7	8	9	10	11

PROSINEC

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	28	29	30	1	2	3	4
L	5	6	7	8	9	10	11
S	12	13	14	15	16	17	18
L	19	20	21	22	23	24	25
S	26	27	28	29	30	31	1
L	2	3	4	5	6	7	8

Svozové temíny se mohou v případě nutnosti operativně změnit.

* svoz BIO bude v lednu, únoru a prosinci jednou za čtyři týdny

svoz SKO z 1100l kontejnerů - každé pondělí

svoz SKO z podnikatelské činnosti - pátky

svoz odpadů od rodinných domů od 1.1.22

1	BIO	- každé liché úterý *
2	PLAST	- každá lichá středa
3	PAPÍR	- každý druhý lichý čvrtek
4	SKO - MH město a Hněvousice	- každou sudou středu (120l a 240l nádoby)
5	SKO - ostatní místní části	- každý sudý čvrtek (120l a 240l nádoby)

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

EKOD DOBROVOLNÝ SVAZEK OBCÍ

STÁTNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

MNICHOVO HRADIŠTĚ

COMPAG brantner

KALENDÁŘ AKCÍ

KINO

2. LEDNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ZPÍVEJ 2

6. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
RESIDENT EVIL: RACCOON CITY

7. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
THE MATRIX RESURRECTIONS

8. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2: DOBRO DOŠLI

9. LEDNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE
VELKÝ ČERVENÝ PES CLIFFORD

12. LEDNA, 10:00, DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ
ZBOŽŇOVANÝ

12. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
BOTTICELI - FLORENCIE A MEDICEJŠTÍ

13. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2: DOBRO DOŠLI

14. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
KINGSMAN: PRVNÍ MISE

15. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
SPIDER MAN: BEZ DOMOVA

16. LEDNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE
FERDA MRAVENEC

18. LEDNA, 18:00, CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA
NA KOLE AFRIKOU

20. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
THE MATRIX RESURRECTIONS

21. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2: DOBRO DOŠLI

22. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
SRDCE NA DLANI

23. LEDNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE
DRAČÍ PRINCEZNA

26. LEDNA, 10:00, DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ
KAREL

26. LEDNA, 19:00, CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA
SPIDER MAN: BEZ DOMOVA 3D

27. LEDNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE
KINGSMAN: PRVNÍ MISE

28. LEDNA, 17:30, FILMOVÁ PROJEKCE
JOSEF BROŽ: UČITEL A BÁSNÍK

28. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
SRDCE NA DLANI

29. LEDNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ULIČKA PŘÍZRAKŮ

30. LEDNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE
ZPÍVEJ 2

OSTATNÍ

6. LEDNA, 15:00, MASARYKOVO NÁMĚSTÍ
TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD

13. LEDNA, 19:00, MĚSTSKÉ DIVADLO
ZIMNÍ PROCHÁZKA NEJEN OPEROU

20. LEDNA, 19:00, MĚSTSKÉ DIVADLO
ÚČA MUSÍ PRYČ

26. LEDNA, 19:00, MĚSTSKÉ DIVADLO
DVA NAHATÝ CHLAPI

29. LEDNA, 15:00, MĚSTSKÉ DIVADLO
VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ MALÉHO BROUKA

29. LEDNA, 19:00, SÁL ZŠ STUDENTSKÁ
ZVONKOVÝ PLES 2022

3. ÚNORA, 19:00, MĚSTSKÉ DIVADLO
POZEMŠŤAN

Taneční klub Impuls přivezl z mistrovství medaile

V sobotu 20. listopadu 2021 se konalo otevřené MČR Czech Dance Tour v chrudimské sportovní hale. Celkem se představilo 68 choreografií v různých věkových kategoriích a v různých tanečních stylech. Vidět bylo Disco Dance, Street Dance, Art Dance a Taneční a sportovní klub Impuls vyrazil po dlouhém odloučení od živých soutěží a z Chrudimi si odvezl krásná umístění. Cinkaly i medaile.

Ti nejmladší tanečníci, Minikids, si přivezli krásné 3. místo a bronz v kategorii Baby s vystoupením „Na návštěvě u Minnie a Mickeyho“. Tanečníci dětské věkové kategorie, které doplnili i někteří tanečníci Mini (věk do 8 let) se vydali do soutěže s choreografií plnou atmosféry pomponů a s názvem „Do pekelného mariáše“ a přivezli si stříbrné medaile a 2. místo. Krásnou atmosféru soutěže pak dovršil tým Teenagers, který si odvezl zlato a jehož členové se stali mistry ČR.

Po formacích jsme se postavili na parket všichni. Odměnou za společně strávený čas a úsilí na tanečním parketu nám byla tzv. School produktion, v rámci které jsme si zatančili všichni spolu – kategorie mini, děti, junioři i maminky. Na parketu nás bylo 55 tanečníků. Naše společná chvíle před porotou a vystoupení „Mezi nebem a zemí“ si odvezlo krásné 2. místo. Všichni jsme byli šťastní, že jsme mohli zažít to, co nám v poslední době moc chybělo – potlesk, nasazení, opravdovou porotu a opravdové diváky. A určitě i taneční kamarády z ostatních škol, které jsme dlouhou dobu neviděli.

Bylo to nádherné nastartování pro naši další tvorbu choreografií, které připravujeme na jarní sezónu a na které se už všichni moc těšíme.

Iveta Polívková,
Taneční klub Impuls

Velkolepá přehlídka toho nejlepšího z tanečního světa

Od 9. do 12. prosince hostil liberecký Babylon mezinárodní taneční soutěž. Do Liberce se sjeli tanečníci na otevřené taneční mistrovství světa WADF World Dance Championship. Taneční mistrovství v různých tanečních formacích i věkových kategoriích je barevnou přehlídkou toho nejlepšího, co taneční svět nabízí.

Na šampionátu se potkávají tanečníci všech stylů a žánrů. Největší konkurence bývá v kategorii Cheer Pom-Pom dance, v latinsko-amerických a karibských tancích. Právě v těchto tancích zápolí pod hlavičkou Taneční a pohybové školy ILMA i děvčata z Mnichova Hradiště.

V kategorii starších dětí se v obrovské konkurenci výborně umístily v sólech i duetech Barborka Dušková a Anička Kolomazníková. Děvčata posbírala spoustu medailí. V kategorii mladších dětí, resp. mini kids, pak soutěžily Emička Dvořáková, Viktorka Dušková a Sylvinka Šťastná. Emička Dvořáková posbírala spoustu medailí a výborných umístění také v sólech a duetech.

Všechna mnichovohradišťská děvčata jsou ve svých kategoriích mistryněmi světa a my jsme na ně náležitě pyšné. Trenérské rodině Šulcových (můžete je znát například jako taneční mistry z místních tanečních) děkujeme nejen za sportovní přípravu děvčat, ale také soutěžní organizaci.

Jana Šťastná

SVOZOVÝ KALENDÁŘ ODPADŮ Z DOMÁCNOSTÍ
2022

LEDEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	27	28	29	30	31	1	2
L	3	4	5	6	7	8	9
S	10	11	12	13	14	15	16
L	17	18	19	20	21	22	23
S	24	25	26	27	28	29	30
L	31	1	2	3	4	5	6

ÚNOR

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	31	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13
L	14	15	16	17	18	19	20
S	21	22	23	24	25	26	27
L	28	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13

BŘEZEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	28	1	2	3	4	5	6
S	7	8	9	10	11	12	13
L	14	15	16	17	18	19	20
S	21	22	23	24	25	26	27
L	28	29	30	31	1	2	3
S	4	5	6	7	8	9	10

DUBEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	28	29	30	31	1	2	3
S	4	5	6	7	8	9	10
L	11	12	13	14	15	16	17
S	18	19	20	21	22	23	24
L	25	26	27	28	29	30	1
S	2	3	4	5	6	7	8

KVĚTEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	25	26	27	28	29	30	1
S	2	3	4	5	6	7	8
L	9	10	11	12	13	14	15
S	16	17	18	19	20	21	22
L	23	24	25	26	27	28	29
S	30	31	1	2	3	4	5

ČERVEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	30	31	1	2	3	4	5
L	6	7	8	9	10	11	12
S	13	14	15	16	17	18	19
L	20	21	22	23	24	25	26
S	27	28	29	30	1	2	3
L	4	5	6	7	8	9	10

ČERVENEC

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	27	28	29	30	1	2	3
L	4	5	6	7	8	9	10
S	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
S	25	26	27	28	29	30	31
L	1	2	3	4	5	6	7

SRPEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	1	2	3	4	5	6	7
S	8	9	10	11	12	13	14
L	15	16	17	18	19	20	21
S	22	23	24	25	26	27	28
L	29	30	31	1	2	3	4
S	5	6	7	8	9	10	11

ZÁŘÍ

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	29	30	31	1	2	3	4
S	5	6	7	8	9	10	11
L	12	13	14	15	16	17	18
S	19	20	21	22	23	24	25
L	26	27	28	29	30	1	2
S	3	4	5	6	7	8	9

ŘÍJEN

	po	út	st	čt	pá	so	ne
L	26	27	28	29	30	1	2
S	3	4	5	6	7	8	9
L	10	11	12	13	14	15	16
S	17	18	19	20	21	22	23
L	24	25	26	27	28	29	30
S	31	1	2	3	4	5	6

LISTOPAD

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	31	1	2	3	4	5	6
L	7	8	9	10	11	12	13
S	14	15	16	17	18	19	20
L	21	22	23	24	25	26	27
S	28	29	30	1	2	3	4
L	5	6	7	8	9	10	11

PROSINEC

	po	út	st	čt	pá	so	ne
S	28	29	30	1	2	3	4
L	5	6	7	8	9	10	11
S	12	13	14	15	16	17	18
L	19	20	21	22	23	24	25
S	26	27	28	29	30	31	1
L	2	3	4	5	6	7	8

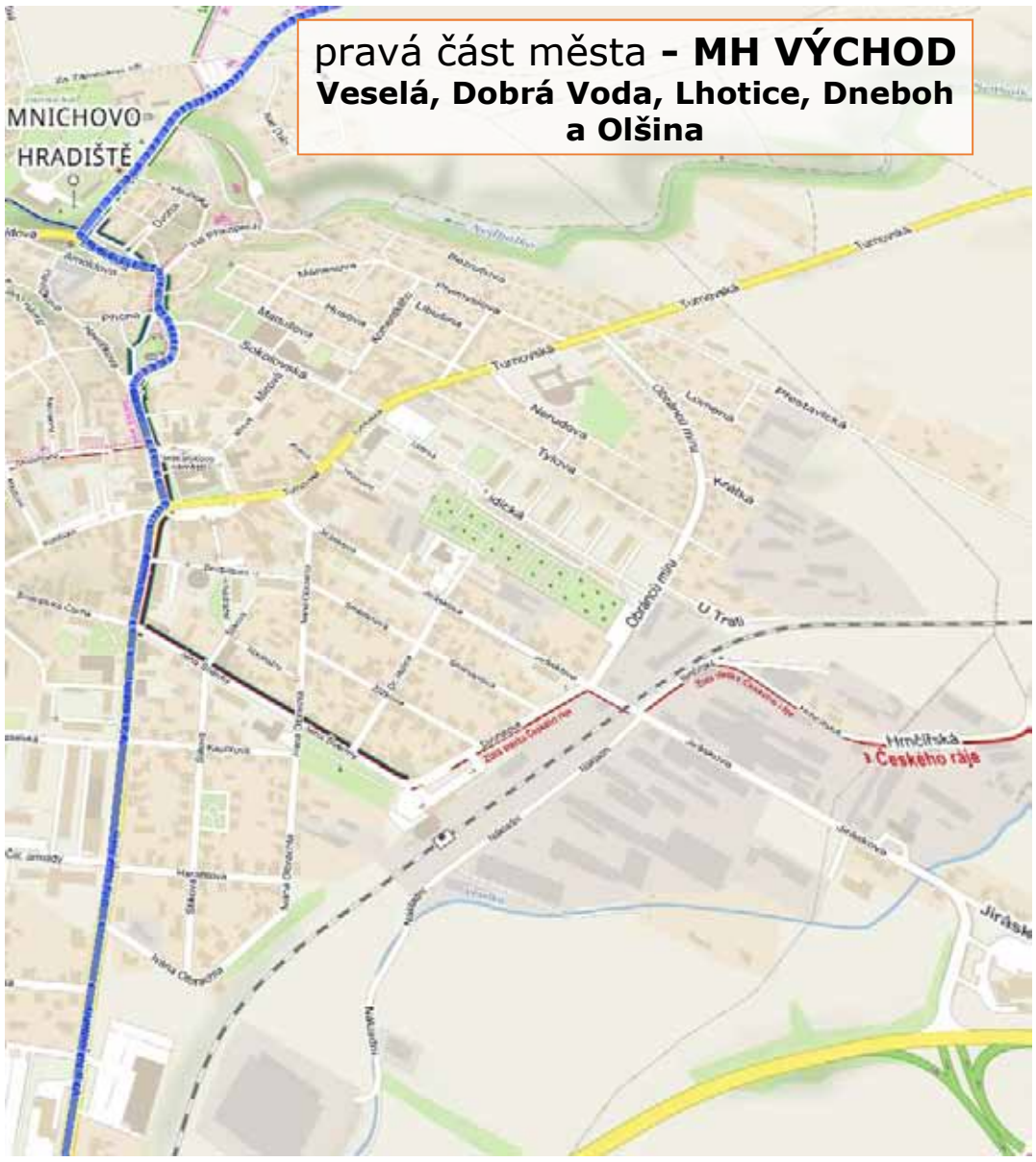

svoz odpadů od rodinných domů od 1.1.22

1	BIO	- každé sudé úterý *
2	PLAST	- každá sudá středa
3	PAPÍR	- každý druhý sudý čvrtek
4	SKO - MH město	- každou lichou středu (120l a 240l nádoby)
5	SKO - ostatní místní části	- každý lichý čvrtek (120l a 240l nádoby)

Svozové temíny se mohou v případě nutnosti operativně změnit.
* svoz BIO bude v lednu, únoru a prosinci jednou za čtyři týdny
svoz SKO z 1100l kontejnerů - každé pondělí
svoz SKO z podnikatelské činnosti - pátky

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

EKOD
DOBROVOLNÝ SVAZEK OBCÍ

STÁTNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

MNICHOVO HRADIŠTĚ

COMPAG brantner

INZERCE

VÝSTAVBA BYTOVÝCH DOMŮ
II. etapa
MNICHOVO HRADIŠTĚ - v ulici V Cestkách

Stavokombinát s.r.o.
Vesecká 97/12
460 06 Liberec 6

tel. 602 447 921
mail: janeba@stavokombinat.cz
https://www.stavokombinat-invest.cz/

Nabízíme k prodeji prostory pro služby, obchod a byty

Předpokládaný termín dokončení konec roku 2024

INZERCE

OČNÍ OPTIKA A ORDINACE OPTOMETRIE
Váš specialista na brýle a kontaktní čočky

Optika ESTANTE
Radost pohledět

Moderní vyšetřovací metody
Osobní přístup
Široký výběr brýlí
Aplikace kontaktních čoček
Odborné poradenství a servis
Online rezervace

Najdete nás ve dvoře vedle pošty. Přijďte a objevte svět, na který je radost pohledět!

Masarykovo nám. 1489, Mnichovo Hradiště tel.: 736 769 890 www.optikaestante.cz

INZERCE

„Retro“ OPTIK děkuje

Retro teď sice frčí, ale přesto se zamýšlím nad tím, proč si naše optika vysloužila mezi některými lidmi v Mnichově Hradišti tento „název“.

Snad pro logo, které používáme? Možná proto, že jsme tu pro vás už 30 let? Nebo proto, že naše provozovna nemá „hezký kabát“? To by mohlo někoho zmást. Nenechte se tím ale šálit. Prostředí uvnitř je příjemné a zorientovat se ve velkém výběru brýlí a brýlových čoček různých značek, vám pomohou příjemní, ochotní a vzdělaní odborníci.

V naší optice se potkáváte se mnou a s mojí kolegyní Lenkou. Je to nejen odborník s 20letou praxí v oční optice, ale moc prima a příjemný člověk, ochotný se stále vzdělávat. Ráda bych jí touto cestou poděkovala za dlouholetou spolupráci a loajalitu. MOC SI JÍ VÁŽÍM.

Já jsem šla ve šlépějích svých rodičů. Jsem oční optik, optometrista a učitelka praktického vyučování budoucích očních optiků. Byla jsem oslovena paní ředitelkou VOŠ a SZŠ v Praze, zda bych vyučovala alespoň jeden den v týdnu jejich studenty oční optiky. Na této škole působím dlouhodobě. Se studenty se sebevzdělávám i já.

Již v minulosti jsem vychovala několik očních optiků. K oboru je přivedla, dopřála jim vzdělání i praxi a dnes v něm samostatně podnikají v Mnichově Hradišti.

Těší mě, že jsem dobrý učitel optiků. Ale mnohem větší radost mám, když můžu jako optometrista zlepšit vaše vidění nejlépe, jak nám váš zrak dovolí, a se svou kolegyní Lenkou vám pomáhat s výběrem brýlí a čoček, a tak uspokojovat vaše požadavky, potřeby i přání.

S příchodem nového roku je mým přáním pro všechny, abychom jej prožívali v klidu a aby se každý člověk těšil pevnému zdraví. Našim zákazníkům mnohokrát děkujeme za přízeň a drobné pozornosti i SMS zprávy s poděkováním za naši odvedenou práci. To je pro nás vždy odměnou. Na vás, budoucí zákazníky, se moc těšíme.

Za kolektiv naší optiky
Marta Dusilová

INZERCE

HBPO Czech s.r.o.
Nákladní 275
295 01 Mnichovo Hradiště

HBPO THE MODULE COMPANY

Montáž frontendových modulů

HRADIŠŤÁCI,
NEZTRÁCEJTE SVŮJ VOLNÝ ČAS A PENÍZE DOJÍŽDĚNÍM,
PRACUJTE U NÁS V MNICHOVĚ HRADIŠTI !

Aktuálně nabízíme pozici:
MONTÁŽNÍ DĚLNÍK a SKLADNÍK – ŘIDIČ VZV
- po zapracování až 36.200,-CZK + další benefity

Email: Mnichovo.Hradiste@hbpogroup.com
Telefon: 326 770 112